

Butlletí del Consell General

Núm. 42/2012

Casa de la Vall, 26 de juny del 2012

SUMARI

2- PROCEDIMENT LEGISLATIU COMÚ

2.1 Projectes de llei

Admissió a tràmit i publicació del **Projecte de llei de modificació de la Llei general d'ordenació del territori i urbanisme, del 29 de desembre del 2000, modificada per la Llei 8/2006, del 21 de juny, i per la Llei 6/2011, del 28 de juliol**, i obertura del termini de presentació d'esmenes. *pàg. 2*

Publicació de l'informe de la Ponència i l'informe de la Comissió Legislativa de Sanitat i Medi Ambient en relació al **Projecte de llei de tinença i de protecció d'animals**. *pàg. 11*

3- PROCEDIMENTS ESPECIALS

3.6 Tractats internacionals

Publicació de l'annex II del **Conveni internacional contra el dopatge en l'esport, fet a París el 19 d'octubre del 2005, esmenat el 17 de novembre del 2010**. *pàg. 33*

5- ALTRA INFORMACIÓ

5.3 Altres

Publicació d'un Edicte per convocar un concurs públic nacional i obert per a l'adjudicació del disseny d'un logotip per a aplicacions no oficials del Consell General. *pàg. 38*

2- PROCEDIMENT LEGISLATIU COMÚ

2.1 Projectes de llei

Edicte

La Sindicatura, en la seva reunió del dia 26 de juny del 2012, ha examinat el document que li ha tramès el M. I. Sr. Cap de Govern, registrat en data 22 de juny del 2012, sota el títol **Projecte de llei de modificació de la Llei general d'ordenació del territori i urbanisme, del 29 de desembre del 2000, modificada per la Llei 8/2006, del 21 de juny, i per la Llei 6/2011, del 28 de juliol**, i, exercint les competències que li atribueix el Reglament del Consell General en els articles que es citaran, ha acordat:

1. D'acord amb els articles 18.1.d) i 82, admetre a tràmit aquest escrit, sota la qualificació de Projecte de llei i procedir a la seva tramitació com a tal, sota el procediment d'urgència.
2. D'acord amb l'article 79, habilitar els dies del període entre sessions als efectes determinats d'aquest procediment d'urgència per poder presentar esmenes.
3. D'acord amb l'article 92.2, ordenar la seva publicació i obrir un període de set dies i mig per a la presentació d'esmenes. Aquest termini finalitza el dia 6 de juliol del 2012, a les 12.00h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 26 de juny del 2012

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

Projecte de llei de modificació de la Llei general d'ordenació del territori i urbanisme, del 29 de desembre del 2000, modificada per la Llei 8/2006, del 21 de juny, i per la Llei 6/2011, del 28 de juliol

Exposició de motius

La Llei general d'ordenació del territori i urbanisme, del 29 de desembre del 2000, modificada per la Llei 8/2006, del 21 de juny, i per la Llei 6/2011, del 28 de juliol, constitueix el marc de regulació de les diverses fases de planificació i gestió urbanístiques. La planificació urbanística es concreta bàsicament en dos estadis, els plans d'ordenament urbanístic parroquials i el planejament derivat (plans parcials i

especials). La gestió urbanística està vertebrada en una successió de passos que culmina en l'atorgament de la llicència de construcció.

Aquesta reforma de la Llei parteix de tres eixos bàsics. El primer pretén aportar un decidit estímul al sector de la construcció i de l'ordenació urbanística en uns moments de difícil situació econòmica, i assegurar, alhora, que les modificacions introduïdes siguin compatibles amb la sostenibilitat de l'entorn i amb el desenvolupament equilibrat del territori. La greu crisi econòmica que travessa Andorra afecta singularment el sector de la construcció i els professionals que hi estan vinculats. Per mitigar-ne les severes conseqüències socials, els poders públics tenen la responsabilitat de trobar fórmules que permetin fomentar la reactivació econòmica. Amb la finalitat de donar una resposta ràpida a aquesta missió, la modificació de la Llei general d'ordenació del territori i urbanisme incorpora alguns canvis substancials.

El segon eix té com a objectiu alleugerir la tramitació d'un bon nombre de llicències de construcció, i acollir els procediments que ja són aplicables en altres ordenaments del nostre entorn més immediat. I el tercer eix s'orienta cap a actualitzar la normativa i precisar certs conceptes en els punts en què l'experiència més recent ha demostrat aquesta necessitat.

És, doncs, amb l'objectiu d'assolir les finalitats evocades anteriorment que s'han introduït les modificacions a la Llei general d'ordenació del territori i urbanisme que es detallen a continuació.

Com a criteri d'aplicació general, la modificació legislativa aporta algunes precisions terminològiques i millora el redactat d'algunes disposicions que havien generat dubtes en la seva aplicació. En aquest sentit, s'aclareix que les cartografies de riscos naturals han de ser aprovades pel Govern; i que els canvis dels plans d'ordenació i urbanisme parroquials donen peu a un segon període d'exposició pública quan s'hagin produït alteracions dels continguts substancials; i, finalment, s'actualitzen i es converteixen a euros els imports de les sancions per infracció urbanística.

És igualment amb aquest esperit d'aclarir alguns aspectes que apareixien confusos en la Llei i d'aportar flexibilitat i racionalitat a la cessió obligatòria, que s'han introduït unes modificacions d'una importància notable al títol II, que regula el règim del sòl.

Efectivament, en primer lloc, es precisa el concepte de sòl urbà consolidat als efectes d'aproximar el seu règim als criteris que ha establert la doctrina dels tribunals.

En segon lloc, s'amplien els usos i els tipus d'edificació que, sota la llicència d'obres provisionals, són permesos en el sòl urbanitzable i en el sòl urbà no consolidat sense desenvolupar el planejament derivat, si bé es regulen igualment les condicions que han de permetre garantir que la volumetria d'aquestes noves edificacions sigui moderada, que s'integrin en l'entorn amb una densitat reduïda i que no dificultin el desenvolupament posterior de la unitat d'actuació quan s'hagi de portar a terme. És permesa la construcció d'habitatges unifamiliars, d'edificis de morfologia rústica destinats a restauració, de magatzems i d'allotjaments turístics del tipus borda rural. Aquesta modificació donarà sortida immediata a una demanda detectada en la societat andorrana, amb el consegüent impacte positiu sobre l'activitat econòmica.

En tercer lloc, un canvi certament transcendent el constitueixen les normes de flexibilització que concerneixen la cessió obligatòria i gratuïta, que afecten tant l'abast de la cessió com el destí dels béns que són cedits als comuns. Efectivament, per una part, es permet que el planificador pugui atribuir, de manera motivada, a algunes unitats d'actuació un percentatge de cessió obligatòria i gratuïta superior al quinze per cent (15%), que era el sostre màxim establert per la Llei, sempre que l'escreix de cessió es compensi degudament amb aprofitament urbanístic. El percentatge de cessió pot arribar en aquests supòsits fins al trenta per cent (30%). Aquesta modificació pretén fer possible la cessió de superfícies suficients de terreny que permetin fer obres d'infraestructura per a equipaments col·lectius que requereixen gran quantitat de sòl, després d'haver constatat que la majoria de les unitats d'actuació que componen el planejament general de les parròquies són de dimensió reduïda.

D'altra part, s'amplia el nombre de béns immobles que poden ser objecte de cessió obligatòria i gratuïta. De manera que, sense modificar el principi general segons el qual la cessió obligatòria i gratuïta s'efectua en terreny, s'introdueix en determinats supòsits la possibilitat que la cessió s'efectuï en terrenys situats en altres unitats d'actuació, i també que es tradueixi en béns immobles altres que terrenys, en la mateixa unitat o en una altra. Igualment es concreta que el deure de cessió obligatòria de sòl pugui ser satisfet en el sòl urbà consolidat mitjançant l'abonament al comú de l'equivalent econòmic del valor del sòl, com s'efectuava en alguns casos determinats a partir de la modificació de la Llei general d'ordenació del territori i urbanisme, del 21 de juny del 2006.

Una altra modificació important que s'introdueix en la disposició legal que regula la cessió obligatòria i gratuïta és la flexibilització del destí de l'ús del sòl cedit o de l'equivalent econòmic de la cessió, que

permet als comuns atendre la construcció d'equipaments, de serveis col·lectius i d'altres, a més a més d'adquirir el sòl, com ja estava previst legalment. La reforma de la Llei també permet que el comú cedeixi a particulars la cessió de sòl als efectes que construeixin i explotin equipaments d'interès públic. Malgrat que aquesta disposició no constitueix una novetat, perquè aquesta figura ja és possible amb l'aplicació de la normativa vigent sobre contractació pel que fa als béns o els drets del patrimoni comunal, s'ha tingut interès a remarcar-la per completar el ventall de possibilitats que s'ofereixen a les corporacions locals. Amb el conjunt d'aquestes mesures se supera la contradicció que suposava que les corporacions locals poguessin disposar de sòl cedit, però no de recursos per construir-hi equipaments d'ús col·lectiu.

I finalment, es precisa que els terrenys cedits als comuns en mèrits de la cessió obligatòria i gratuïta s'integrin dins dels béns patrimonials de les corporacions locals, salvat que el mateix planejament general ja en prevegi, expressament, la destinació com a equipament col·lectiu, espai lliure o servei col·lectiu. Aquesta precisió pretén esvaire els dubtes existents sobre la naturalesa jurídica d'aquests béns, amb les conseqüències inherents d'acord amb la normativa prevista al Codi de l'Administració.

Un altre eix inspirador de la modificació de la Llei rau en el fet d'afavorir la planificació sostenible del territori, la racionalització del creixement i el posicionament d'Andorra cap al desenvolupament de futur en un entorn físic propici. En aquest sentit, s'ha modificat el títol IV de la Llei en dos aspectes. D'una part, s'estableix que els plans d'ordenació i urbanisme parroquials han de definir les circumstàncies que en motiven la revisió d'acord amb els criteris de sostenibilitat mediambiental, territorial i econòmica, entre els quals destaca la població, la previsió de creixement demogràfic, la previsió de la progressió econòmica, l'aigua, els recursos naturals, les infraestructures, la mobilitat i el paisatge, considerant que a partir de la primera revisió dels plans ja no és preceptiu mantenir l'edificabilitat global de la parròquia derivada de les ordinacions anteriors a la Llei general d'ordenació del territori i urbanisme. La menció al paisatge respon a la ratificació recent per part d'Andorra del Conveni europeu del paisatge. I d'altra part, es precisen els criteris de delimitació de les unitats d'actuació, amb l'objectiu de facilitar el desenvolupament urbanístic.

Pel que fa al títol V, que regula el procediment de redacció i aprovació dels plans d'ordenació i urbanisme parroquial, s'amplia el termini per revisar els plans, de 4 a 6 anys, aplicable a partir de la segona revisió. Aquest increment en el termini es

justifica atès que la Llei 8/2011, del 28 de juliol, de modificació de la Llei general d'ordenació del territori i urbanisme, ja va flexibilitzar notablement els canvis dels plans d'ordenació i urbanisme parroquials que poden ser aprovats per procediment de modificació i, com a conseqüència, va disminuir la pressió que existia per revisar-los. D'aquesta manera, s'acompleix la finalitat de dotar de més estabilitat el model de desenvolupament del territori i d'aportar una seguretat jurídica més gran als propietaris, els promotors i els ciutadans en general.

En el títol VI de la Llei, sobre les actuacions urbanístiques i la posada en execució de la planificació, es precisen i es delimiten els terminis per cadascun dels procediments en què incorre la tramitació dels plans parcials, amb la vocació d'agilitzar i fer més eficient el procediment administratiu. Aquesta voluntat queda manifesta amb la instauració del silenci positiu si una vegada transcorregut un termini el comú no ha adoptat una resolució expressa en relació amb l'aprovació del projecte. A més, també es modifica l'article 119, que concerneix la reparcel·lació, als efectes d'adequar el redactat al que ja disposa la nova redacció de l'article 33 del text legal en relació amb l'equivalent econòmic del valor del sòl.

En el títol VII aquesta modificació amplia els deures d'ús i conservació que s'imposen als propietaris de parcel·les, d'edificis i d'instal·lacions de tota mena, respecte a la totalitat dels elements de l'edifici, inclosos els ancoratges i les proteccions que s'hagin dut a terme per disminuir els riscos naturals, amb la finalitat de completar les responsabilitats derivades dels deures de conservació d'aquestes instal·lacions.

El règim d'atorgament de llicències i la protecció de la legalitat urbanística, previstos als títols IX i XI de la Llei, inclouen un seguit de modificacions de notable importància vinculades al principi de simplificació de la tramitació administrativa de les llicències i a l'agilitació dels procediments, així com al principi d'optimització i estalvi dels recursos públics.

En l'acompliment del primer dels principis anteriors s'hi introdueix un canvi transcendent que repercutirà en la tramitació d'un nombre considerable de llicències de construcció. La rellevància del canvi comportarà fins i tot alterar la mentalitat imperant a Andorra sobre la concessió d'autoritzacions d'edificació, perquè se substitueix la tradicional revisió exhaustiva dels projectes constructius com a requisit ineludible per atorgar la llicència, per un sistema nou a Andorra (tot i que habitual en països del nostre entorn), el qual confia en la responsabilitat i el sentit professional dels tècnics projectistes. D'aquesta manera, per a certs

tipus simples d'obres (però nombroses) es trasllada al tècnic projectista la responsabilitat de la conformitat del projecte amb les normatives vigents, mitjançant declaracions jurades que s'han de presentar al comú. En aquest sentit, les obres menors, les obres majors de reforma, la rehabilitació i el canvi d'ús d'edificis, i la construcció d'habitatges unifamiliars de nova planta en zones on no sigui necessari efectuar proteccions enfront de riscos naturals, disposaran de llicència de forma immediata, d'acord amb el principi d'autorització administrativa en zero (0) dies. Les administracions comunals i governamental disposaran d'un termini de tres (3) mesos per revisar potestativament la conformitat del projecte a les normatives de la seva competència i, un cop transcorregut aquest termini, la llicència s'entendrà revisada favorablement si no s'ha denegat expressament.

Dins d'aquestes noves normes de procediment, pren una importància determinant l'emissió de declaracions jurades per part dels tècnics autors del projecte constructiu, raó per la qual les noves disposicions preveuen que les declaracions jurades errònies o falses siguin considerades infracció urbanística, que poden ser objecte de sanció per part del comú, en els termes de la Llei i en exercici de la potestat que li reconeix el text legal. Ara bé, independentment de la sanció per infracció urbanística, el tècnic projectista pot ser inhabilitat per a l'exercici professional durant un (1) o dos (2) anys si la infracció urbanística derivada de les declaracions jurades errònies o falses té la consideració de greu o molt greu, respectivament, en els termes establerts per la Llei. I en aquest cas, coherentment amb la legislació d'habilitació per a l'exercici professional, l'expedient és incoat i resolt pel Govern.

Tanmateix, aquesta modificació introdueix una agilitació més gran en el cas d'habitatges plurifamiliars amb un nombre inferior a quinze, i de cases adossades en nombre inferior a sis, mitjançant el mecanisme del silenci administratiu positiu. I per tant, la llicència s'entendrà atorgada si no es denega expressament en el termini de tres (3) mesos.

En el cas de les actuacions en sòl no urbanitzable, s'introdueix una mesura que agilita el procediment administratiu, perquè el silenci positiu per als informes ministerials que fixa la Llei fins ara vigent s'estén a la totalitat de la tramitació, sota un termini total de tres mesos.

El segon dels principis evocats anteriorment (l'optimització de recursos) té la seva traducció dins la nova normativa amb la previsió que els comuns puguin, si ho consideren oportú, mancomunar serveis tècnics d'urbanisme i construcció.

La disposició addicional única que preveu el text legal afecta la modificació de la disposició transitòria única de la Llei 9/2003, del 12 de juny, del patrimoni cultural d'Andorra. Aquesta modificació pretén alleugerir les restriccions d'obres en els entorns cautelars dels béns immobles d'interès cultural (fins que no siguin aprovats els entorns definitius de protecció del bé, i els criteris arquitectònics i urbanístics que els regiran). Malgrat que s'hi manté la prohibició d'obres de nova planta i d'augment de volumetria, hi són permeses les obres de rehabilitació, de reforma integral, de conservació i les que siguin exigibles per a la seguretat, la salubritat i l'adequació a la normativa d'accessibilitat. Igualment, s'introdueix el benefici del silenci administratiu positiu, de manera que l'informe del ministeri titular de la cultura s'entén que és favorable salvat que es formuli una decisió expressa en contra.

Una novetat legislativa de notable importància, tot i que amb efectes limitats en el temps, apareix en la disposició transitòria que acompanya el text. La modificació que s'hi introdueix preveu que en sòl urbà consolidat els comuns poden decretar una reducció del percentatge de cessió obligatòria de sòl (o del seu equivalent econòmic), fins al zero per cent (0%), per a les sol·licituds formulades durant un termini de temps breu (9 mesos) o bé que es trobin en curs de tramitació en el moment d'entrada en vigor de la reforma legislativa. Les llicències que s'acullin a aquesta mesura se sotmeten a un seguit de requisits de temporalitat, tant pel que fa al seu lliurament com pel que fa a l'inici i la finalització de les obres que documenten. La intenció de la mesura és estimular, de forma immediata, l'economia del sector de la construcció en el sentit que ja s'ha evocat i és per aquesta raó que, igualment, se sotmet la seva aplicació a uns terminis breus i concrets. La brevetat del termini i l'agilitació dels procediments porta a limitar a tres (3) mesos el termini de tramitació administrativa dels projectes que s'acullin a aquesta fórmula, amb silenci positiu un cop transcorregut aquest període.

També es preveu la derogació de la disposició final primera de la Llei 8/2012, del 17 de maig, de modificació de la Llei general de l'allotjament turístic del 30 de juny del 1998, atès que els preceptes que conté aquesta disposició, que possibilita la construcció, en sòl urbanitzable, d'edificis destinats a allotjaments turístics del tipus borda rural, sense la necessitat de desenvolupar un pla parcial, ja estan inclosos en la modificació que aquesta Llei aporta a l'article 30.

Finalment, el Projecte de modificació de la Llei general d'ordenació del territori i urbanisme imposa al Govern l'obligació d'adaptar els reglaments que la

desenvolupen en un termini d'un (1) mes, i de publicar en el mateix termini el text refós de la Llei, atesos els nombrosos canvis que l'han afectada.

Article 1. Modificació de l'article 25

Es modifica l'article 25, "Sòl urbà consolidat", que queda redactat de la forma següent:

Article 25. Sòl urbà consolidat

Constitueixen sòl urbà consolidat, i han de ser qualificats així pel Pla d'ordenació i urbanisme parroquial, tots els terrenys que disposin almenys d'accés rodat, conforme el Reglament d'urbanització i dels serveis d'aigua potable, d'evacuació d'aigües residuals o un sistema homologat de depuració, i d'enllumenat públic i subministrament d'energia elèctrica, per servir les necessitats de les edificacions o les instal·lacions previstes pel planejament.

Article 2. Modificació de l'article 27

Es modifica l'article 27, "Règim del sòl urbà", que queda redactat de la forma següent:

1. Els terrenys qualificats de sòl urbà, els treballs d'urbanització dels quals ja hagin estat executats i que disposin efectivament de tots els serveis enumerats a l'article 25, són immediatament edificables, de conformitat amb les condicions i la normativa establertes per a la unitat d'actuació respectiva, una vegada s'hagi obtingut el dret a edificar materialitzat per la llicència d'edificació.

2. Mentre el sòl urbà no consolidat no hagi obtingut la qualificació d'urbà consolidat, hi són permesos, en règim d'obres i actuacions provisionals, els projectes destinats a ús d'habitatge unifamiliar, a ús hoteler en forma d'allotjament turístic del tipus borda rural, a ús de restauració en forma de construccions rústiques, a ús de magatzem, a la construcció de bordes i cabanes de tipologia de muntanya, i a les instal·lacions pròpies de les activitats forestal, agrícola i ramadera, en les condicions següents:

a. Sempre que no es modifiqui el perfil natural del terreny als efectes de la rasant des de la qual s'aplica l'alçada reguladora.

b. Sempre que es tracti d'edificacions compostes com a màxim de planta baixa, planta primera i sotacoberta.

c. Sempre que no superin els 150 metres quadrats per planta.

d. Sempre que es tracti d'edificacions de caràcter rústic tradicional i que s'integrin en el paisatge.

e. No són permesos els projectes que puguin dificultar el desenvolupament urbanístic posterior de la unitat d'actuació.

f. Cada edificació ha de correspondre com a mínim a 3.000 metres quadrats de terreny.

g. No es permet construir nous accessos a través de terreny comunal.

h. La llicència inclou l'obligació del titular de l'autorització d'enderrocar l'edificació i fer cessar els usos, sense dret a cap indemnització, quan sigui procedent revocar-la.

i. Qualsevol transferència de domini o cessió d'ús de l'immoble obliga el seu titular a fer constar en el títol la naturalesa provisional de la llicència de construcció i el caràcter no indemnitzable de la seva revocació.

Els comuns poden fixar en els plans d'ordenació i urbanisme parroquials condicions més restrictives que les indicades.

També s'hi permeten, en règim d'obres i actuacions provisionals, les instal·lacions a l'aire lliure destinades a ús esportiu, esportivorecreatiu, a ús de protecció i a ús d'estacionament lligat als anteriors.

Article 3. Modificació de l'article 30

Es modifica l'apartat 2 de l'article 30, "Règim del sòl urbanitzable", que queda redactat de la forma següent:

2. Mentre el sòl urbanitzable no hagi obtingut la qualificació d'urbà consolidat s'hi permeten les mateixes actuacions d'excepció i en les mateixes condicions que en el sòl no urbanitzable.

Igualment hi són permeses, en règim d'obres i actuacions provisionals, les obres i les actuacions indicades a l'apartat 2 de l'article 27.

Article 4. Modificació de l'article 32

Es modifica l'article 32, "Aprofitament del sòl urbà i urbanitzable", que queda redactat de la forma següent:

1. L'aprofitament del sòl urbà i urbanitzable és com a mínim del vuitanta-cinc per cent (85%) de la superfície de cada unitat d'actuació després d'haver-ne deduït tota la superfície destinada a infraestructura viària segons les previsions de la planificació, excepte en els supòsits establerts al paràgraf segon de l'apartat 1 de l'article 33.

2. El percentatge restant de terreny, destinat necessàriament a equipaments col·lectius, habitatges de protecció pública i serveis públics, és de cessió obligatòria i gratuïta a càrrec dels propietaris i a favor del comú.

Article 5. Modificació de l'article 33

Es modifica l'article 33, "Terrenys de cessió obligatòria", que queda redactat de la forma següent:

Article 33. Cessió obligatòria i gratuïta

1. En funció de les necessitats d'equipaments col·lectius i de serveis, de futur o per dèficits ja

existents, els comuns estableixen als plans d'ordenació i urbanisme parroquial els percentatges de terreny de cessió obligatòria, que no poden ser inferiors al cinc per cent (5%) ni superiors al quinze per cent (15%) de les propietats, un cop descomptada la cessió obligatòria i gratuïta de sòl per a vialitat.

El Pla d'ordenació i urbanisme parroquial pot fixar de manera motivada en una unitat d'actuació un percentatge de cessió obligatòria de sòl per a equipaments, serveis col·lectius i habitatges de protecció pública superior al quinze per cent (15%), fins a un màxim del trenta per cent (30%). El Pla compensa als propietaris de la unitat l'escreix de cessió de sòl per sobre del quinze per cent (15%) en forma d'aprofitament urbanístic, en la mateixa unitat.

2. Els plans d'ordenació i urbanisme parroquial han d'imputar necessàriament els percentatges de terreny de cessió obligatòria dins de les propietats privades que en l'actualitat, sigui pel títol que sigui, ja estan ocupades per equipaments col·lectius o zones verdes urbanes.

3. Els comuns poden acceptar de forma justificada la cessió de terrenys en una unitat d'actuació distinta i la cessió de béns immobles altres que terrenys situats en la mateixa unitat d'actuació o en una altra unitat d'actuació distinta, sempre que tinguin un valor equivalent al del terreny objecte de cessió obligatòria.

4. En unitats d'actuació de sòl urbà consolidat els comuns poden acceptar com a cessió de sòl l'equivalent econòmic del valor del terreny objecte de cessió obligatòria.

5. Si es tracta de la substitució d'edificacions ja existents en zones urbanes consolidades i barris antics, es manté l'aprofitament del sòl al cent per cent (100%).

6. Els terrenys cedits als comuns arran de la cessió obligatòria prevista en aquesta Llei s'integren dins dels béns patrimonials de les corporacions locals, salvat que el planejament en prevegi la destinació com a equipament col·lectiu, habitatge de protecció pública o servei públic col·lectiu.

En aquest darrer supòsit, i en altres en què, per decisió posterior expressa o tàcita, el terreny cedit sigui afectat a un ús públic o a un servei públic, aquests terrenys s'integren dins dels béns de domini públic parroquial però només poden ser destinats a equipaments col·lectius, habitatges de protecció pública i serveis públics.

7. Amb la prèvia sol·licitud dels particulars afectats, els comuns poden acceptar l'ajornament o el fraccionament de l'import de la cessió econòmica

quan aquesta darrera substitueixi la cessió obligatòria i gratuïta de terrenys destinats a infraestructures, equipaments col·lectius, habitatges de protecció pública i serveis públics.

L'ajornament o el fraccionament de l'import esmentat s'atorga sota les condicions, mínimes, següents:

a. La liquidació de l'import no pot superar el termini d'un any posterior a la data d'acabament de les obres.

b. Se sol·licitarà la formalització d'un aval bancari a primer requeriment, o una garantia equivalent, sobre la totalitat de l'import degut, que serà retornat sempre que s'hagi liquidat l'import en el termini i en les condicions previstes.

Els comuns poden completar per ordinació els requisits exigibles en aquests supòsits.

8. Si en sòl urbà consolidat s'opta per fer cessió econòmica, el valor de la cessió es computa en funció de l'aprofitament que es desitja materialitzar d'acord amb la sol·licitud de llicència d'edificació. En cas de futures sol·licituds de llicència d'edificació que n'ampliïn l'aprofitament, el valor de la cessió econòmica correspon a l'aprofitament ampliatiu.

9. Els comuns han de destinar els imports obtinguts en concepte de cessió econòmica a l'adquisició de terrenys per a equipaments col·lectius, habitatges de protecció pública i serveis públics, i a la construcció d'equipaments col·lectius, habitatges de protecció pública i serveis públics.

10. El comú pot cedir, durant un termini màxim de cinquanta (50) anys, l'ús del sòl de cessió obligatòria a un particular perquè construeixi i exploti un equipament d'interès públic, en les condicions previstes per a la utilització privativa de béns de domini públic.

Article 6. Modificació de l'article 49

Es modifica l'apartat 1 de l'article 49, "Zones exposades a riscos naturals", que queda redactat de la forma següent:

1. Són zones exposades a riscos naturals totes les qualificades així pels estudis geològics i geotècnics, i per la cartografia d'allaus, de desprendiments i d'altres riscos naturals que aprovi el Govern, els quals poden diferenciar nivells de perillositat del risc.

Article 7. Modificació de l'article 51

Es modifica l'apartat e) de l'article 51, "Actuacions excepcionals en sòl no urbanitzable", que queda redactat de la forma següent:

e) En zones exposades a riscos naturals, les instal·lacions o els equipaments de caràcter tècnic que siguin destinats exclusivament a la protecció de

les persones i els béns, i a la limitació del mateix risc, i les modificacions del terreny, les edificacions i les instal·lacions destinades a ús agrícola, ramader i forestal o a ús de magatzem, sempre que un estudi detallat del risc n'avalui la vulnerabilitat i garanteixi que és assumible, d'acord amb criteris fixats reglamentàriament.

Article 8. Modificació de l'article 62

Es modifica l'article 62, "Plans sectorials amb incidència supracomunal", que queda redactat de la forma següent:

Article 62. Plans sectorials

S'entén per pla sectorial tot projecte d'interès nacional l'execució del qual afecti els termes de dos o més parròquies.

Article 9. Modificació de l'article 71

Es modifiquen els apartats h) i i) de l'article 71, "Contingut general dels plans d'ordenació i urbanisme parroquial", que queden redactats de la forma següent:

h) Mesures de protecció que s'adopten amb relació al paisatge, el medi ambient, la conservació de la natura, la fauna i els ecosistemes.

i) Indicació de les circumstàncies segons les quals serà procedent, quan escaigui, fer la revisió del Pla d'ordenació en funció dels paràmetres de població, l'índex de creixement demogràfic, la previsió de l'increment de l'activitat econòmica, l'aigua i la resta de recursos naturals, les infraestructures existents i planificades, els equipaments existents i planificats, els requeriments de mobilitat, el paisatge, la imatge de la parròquia i altres factors que hi incideixin.

Article 10. Modificació de l'article 76

Es modifica l'article 76, "Criteri en la constitució de les unitats d'actuació", que queda redactat de la forma següent:

Les unitats d'actuació, sense perjudici del nombre de plans parcials necessaris perquè es puguin desenvolupar, es constitueixen de forma que permetin el compliment conjunt dels deures i dels drets de cessió, compensació, equidistribució i urbanització de la totalitat de la seva superfície, i es delimiten de tal forma que se'n faciliti el desenvolupament urbanístic o que responguin a objectius d'interès general definits en instruments d'ordenació del Govern o dels comuns.

Article 11. Modificació de l'article 98

Es modifica l'article 98, "Aprovació provisional del Pla d'ordenació i urbanisme parroquial", que queda redactat de la forma següent:

Un cop exhaurit el termini d'informació pública, el comú analitza totes les al·legacions, les observacions i les propostes presentades, estudia l'oportunitat i l'interès general que poden merèixer, i practica les esmenes que estima pertinents. Si s'acorden modificacions substancials del projecte inicial, el comú obre un segon tràmit d'informació pública durant trenta (30) dies. Un cop efectuat el tràmit d'informació pública corresponent, el comú fa l'aprovació provisional del Pla d'ordenació i urbanisme parroquial, i el remet al Govern per a l'aprovació prèvia prevista a l'article 10.

Article 12. Modificació de l'article 103

Es modifica l'apartat 2 de l'article 103, "Revisió del Pla d'ordenació i urbanisme parroquial", que queda redactat de la forma següent:

2. La primera revisió del Pla només es pot practicar al cap de sis (6) anys, comptats des de la data de publicació de l'aprovació definitiva inicial. Les revisions següents es poden practicar cada sis (6) anys, comptats des de la data de la publicació de la revisió anterior.

Excepcionalment, es pot revisar el Pla abans dels terminis fixats en el paràgraf anterior, sempre que hi hagi causes d'interès públic degudament justificades. Es requereix que la justificació de l'interès públic sigui validada pel Govern.

Article 13. Modificació de l'article 112

Es modifica l'article 112, "Requisits per a l'aprovació", que queda redactat de la forma següent:

1. El comú verifica en un termini màxim de tres (3) mesos la conformitat del projecte de Pla parcial amb les previsions d'aquesta Llei, les generals del Pla d'ordenació i urbanisme parroquial i les específiques de la unitat d'actuació afectada.

2. Si el projecte obté la conformitat, el fa públic durant un termini de vint (20) dies. Si no obté la conformitat, sense perjudici de proposar als propietaris les rectificacions o les esmenes pertinents, en denega l'aprovació.

3. Durant el termini d'informació pública, tots els administrats poden consultar el projecte i eventualment, formular al·legacions i observacions.

4. Abans d'aprovar el Pla parcial el comú ha de demanar i obtenir un informe favorable dels ministeris amb competències sectorials per raó de la matèria. Els ministeris disposen d'un termini d'un mes per emetre els informes.

5. En el cas de participació obligada de propietaris en el Pla parcial, abans d'aprovar-lo el comú ha de demanar i obtenir un informe favorable de la Comissió Tècnica d'Urbanisme, en els termes de l'article 121.

6. En un termini màxim de tres (3) mesos comptats a partir del final del període d'informació pública, el comú analitza les al·legacions i les observacions rebudes i, sense perjudici de proposar als propietaris les rectificacions o les esmenes que consideri pertinents, dicta el decret d'aprovació o bé de denegació.

7. El projecte se considera aprovat en cas que no s'adopti una resolució en el termini màxim de set (7) mesos des de la presentació de la sol·licitud, o de nou (9) mesos si es compleixen els requeriments de l'apartat 5.

Article 14. Modificació de l'article 119

Es modifica l'apartat 4 de l'article 119, "Reparcel·lació", que queda redactat de la forma següent:

4. La reparcel·lació econòmica inclou l'equivalent econòmic del valor del sòl de cessió obligatòria i gratuïta, en els termes establerts a l'article 33 d'aquesta Llei.

Article 15. Modificació de l'article 121

Es modifica l'apartat c) de l'article 121, "Participació obligatòria en la redacció i l'aprovació d'un Pla parcial o especial", que queda redactat de la forma següent:

c) En ambdós supòsits dels apartats a) i b), quan el Pla parcial o especial hagi estat redactat, una vegada clos el termini d'informació pública i abans de la seva aprovació definitiva, el comú el remet a la Comissió Tècnica d'Urbanisme, la qual verifica la justa distribució de càrregues i beneficis entre la totalitat dels propietaris, la conformitat del procediment amb aquesta Llei i, dins el termini de dos (2) mesos, lliura un informe favorable o desfavorable motivat.

Article 16. Modificació del nom del títol VII

Es modifica el nom del títol VII, "Edificacions i instal·lacions fora d'ordenació, deures de conservació i estat de ruïna", que queda redactat de la forma següent:

Títol VII. Deures d'ús i conservació, estat de ruïna i edificacions i instal·lacions fora d'ordenació

Article 17. Modificació de l'article 127

Es modifica l'apartat 2, que passa a ser numerat com a 3, i s'hi afegeixen dos apartats nous, el primer dels quals pren la numeració de 2, de l'article 127, "Deures d'ús i conservació", amb el contingut següent:

2. Els propietaris dels edificis i les instal·lacions són responsables de la inspecció, el manteniment i la reparació de tots els elements de l'edifici executats a l'empara de la llicència o les llicències de construcció, incloses les proteccions específiques

enfront dels riscos naturals i els ancoratges d'estabilització del terreny. Aquesta responsabilitat ha de constar en totes les escriptures de transmissió de domini.

3. Els comuns, en assabentar-se de qualsevol irregularitat d'ús o de conservació a què fan referència els apartats 1 i 2 d'aquest article, han d'ordenar al propietari l'execució de les obres necessàries per tal de conservar les condicions de seguretat, salubritat i higiene, amb indicació del termini d'execució.

4. Si, dins del termini fixat, el propietari no executa el que ordena el comú, ho fa el mateix comú per compte i a càrrec del propietari.

Article 18. Modificació de l'article 134

Es modifica l'apartat 4 de l'article 134, "Actes subjectes a llicència", que queda redactat de la forma següent:

4. Obres destinades a usos de caràcter provisional i temporals. Són usos de caràcter provisional els admissibles en sòl urbà no consolidat i en sòl urbanitzable que encara no ha adquirit la classificació de sòl urbà consolidat. Són usos temporals els autoritzats per un termini breu i limitat, d'acord amb els criteris establerts reglamentàriament.

Article 19. Modificació de l'article 135

S'afegeix un nou apartat a l'article 135, "Obres menors", amb el contingut següent:

7. Altres obres d'escassa rellevància, no necessàriament situades en una edificació, tal com es detalla en el Reglament de construcció.

Article 20. Modificació de l'article 136

Es modifica l'apartat 2 de l'article 136, "Competència per atorgar llicències", que queda redactat de la forma següent:

2. Per a les actuacions previstes a l'article 134, abans d'atorgar la llicència el comú ha de demanar i obtenir un informe favorable dels ministeris amb competències sectorials per raó de la matèria, excepte en els supòsits previstos a l'apartat 4 de l'article 137.

Article 21. Modificació de l'article 137

S'afegeix un nou paràgraf a l'apartat 1 lletra a de l'article 137, "Conformitat amb la legalitat urbanística", amb el contingut següent:

Als efectes de verificar les sol·licituds de llicències urbanístiques i d'informar-ne, dos o més comuns poden mancomunar serveis tècnics.

Article 22. Modificació de l'article 137

Es modifica l'apartat 3 i s'afegeix un nou apartat 4 a l'article 137, "Conformitat amb la legalitat urbanística", amb el contingut següent:

3. En les actuacions relatives a edificacions de nova planta destinades a habitatges plurifamiliars, d'un nombre inferior a quinze (15) habitatges; o a la construcció d'habitatges unifamiliars adossats, d'un nombre inferior a sis (6), la llicència es considera atorgada si, en el termini de tres (3) mesos, no es denega expressament.

4. En les actuacions relatives a obres menors, a obres majors de reforma i rehabilitació d'edificis, a les derivades de canvis d'ús o a la construcció, provisional o definitiva, d'edificis unifamiliars de nova planta en zones que no requereixin proteccions contra riscos naturals, les llicències se substitueixen per declaracions jurades, de conformitat amb la normativa vigent, signades pel tècnic autor del projecte, sota la seva responsabilitat. La persona sol·licitant ha de presentar les declaracions jurades davant del comú.

En aquests casos, l'atorgament de la llicència és immediat. El comú i el Govern disposen d'un termini de tres (3) mesos, a comptar de la data d'atorgament de la llicència, per revisar, potestivament, la sol·licitud. La llicència es considera revisada favorablement si, en el termini de tres (3) mesos, no es denega expressament. A l'efecte de possibilitar la revisió eventual de la sol·licitud, el comú ha d'informar immediatament el Govern de l'atorgament de la llicència.

En cas de detectar contravencions a la normativa, les obres s'han d'aturar immediatament i el projecte constructiu i la llicència han de ser modificades a càrrec del seu titular.

Si les actuacions són parcialment incompatibles amb la normativa urbanística aplicable, la persona titular de la llicència està obligada a procedir a les obres de reforma en el termini que li indiqui el comú. Un cop transcorregut aquest termini, s'ha d'actuar segons el que preveu el paràgraf següent.

Si les actuacions són incompatibles amb la normativa urbanística aplicable, el comú decreta la nul·litat de la llicència, i ordena la demolició i el retorn de les coses a l'estat anterior.

Article 23. Modificació de l'article 139

Es modifica l'apartat 4 de l'article 139, "Procediment d'autorització per a actuacions en sòl no urbanitzable", que queda redactat de la forma següent:

4. El silenci de dos (2) mesos per part del ministeri corresponent en pressuposa la conformitat tàcita i

faculta el comú per resoldre la sol·licitud en el sentit que consideri més conforme al seu pla parroquial. El silenci de tres (3) mesos comptats des de la presentació de la sol·licitud al comú té caràcter positiu i en suposa l'aprovació tàcita.

Article 24. Modificació de l'article 155

S'afegeix un nou apartat a l'article 155, "Classes d'infraccions", amb el contingut següent:

5. En el marc del procediment regulat a l'apartat 3 de l'article 137, la signatura de la declaració jurada de conformitat amb la normativa vigent que incorri en falsedat, té la consideració d'infracció urbanística molt greu, greu o lleu en funció de la classificació de la infracció.

Article 25. Modificació de l'article 157

S'afegeix un nou apartat a l'article 157, "Persones responsables", amb el contingut següent:

4. En el supòsit previst a l'apartat 5 de l'article 155, és sancionat per infracció urbanística el tècnic signatari de la declaració jurada que incorri en falsedat.

Article 26. Modificació de l'article 158

Es modifica l'article 158, "Sancions", que queda redactat de la forma següent:

Article 158. Sancions

Les infraccions són sancionades amb les multes següents:

- a) Infraccions molt greus, multa des de 50.001 € fins a 100.000 €
- b) Infraccions greus, multa des de 5.001 € fins a 50.000 €
- c) Infraccions lleus, multa des de 1.000 € fins a 5.000 €

En el supòsit previst a l'apartat 5 de l'article 155, ultra la imposició de la sanció econòmica corresponent, el tècnic signatari serà inhabilitat per exercir la professió liberal durant dos (2) anys en el cas que la declaració jurada que incorri en falsedat constitueixi una infracció molt greu, i durant un (1) any si constitueix una infracció greu. L'expedient serà incoat i resolt pel Govern.

Disposició addicional única

Modificació de la disposició transitòria de la Llei 9/2003, del 12 de juny, del patrimoni cultural d'Andorra

Es modifica la disposició transitòria de la Llei 9/2003, del 12 de juny, del patrimoni cultural d'Andorra, la qual queda redactada de la forma següent:

Disposició transitòria

1. Mentre no hagin estat delimitats expressament, es consideren entorns de protecció dels monuments declarats en virtut de la disposició addicional

primera els espais compresos dins d'un radi de cent metres comptats des del perímetre exterior del monument.

2. Mentre no es dictin els decrets de delimitació corresponents, o mentre no s'aprovi el decret que fixa els criteris arquitectònics i urbanístics que han de regir les intervencions sobre l'entorn de protecció en els termes de l'article 12.2, no es pot fer cap construcció de nova planta, ni cap ampliació de volumetria, en els entorns definits en l'apartat 1. Un cop es dictin els decrets esmentats, s'apliquen els criteris que s'hi estableixin.

Això no obstant, hi són permeses les obres de rehabilitació, de reforma integral dels edificis, sempre que no suposin un augment de volumetria; i també les de conservació i les que siguin exigides per la seguretat, la salubritat i l'adequació a la Llei d'accessibilitat.

3. En el supòsit previst en l'apartat anterior, l'informe favorable dels serveis del Patrimoni Cultural es considera atorgat si, en el termini de dos (2) mesos no s'emet un informe desfavorable degudament motivat. En aquest cas, els serveis del Patrimoni Cultural han d'identificar, de forma detallada, els elements del projecte que han de ser objecte de modificació.

4. Les intervencions sobre els béns immobles inventariats que es trobin dins dels entorns definits en l'apartat 1 han de seguir el procediment previst a l'article 18 d'aquesta Llei.

Disposició transitòria única

Durant un termini d'un (1) mes a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, els comuns poden decretar en sòl urbà consolidat la reducció temporal del percentatge de cessió obligatòria de sòl per a equipaments col·lectius, habitatges de protecció pública i serveis públics, i del seu equivalent econòmic, fins a un zero per cent (0%).

S'acullen a la reducció les llicències de construcció que compleixin tots els requisits que s'indiquen a continuació:

a) Que les sol·licituds de construcció es presentin al comú dins del termini de nou (9) mesos a comptar de la data de publicació al BOPA del decret comunal que estableix la reducció, o bé que estiguin en curs de tramitació administrativa en el moment de la data de publicació al BOPA del decret comunal que estableix la reducció.

b) Que les llicències s'atorguin dins del termini de tres (3) mesos a comptar de la data de presentació al comú de la sol·licitud de construcció.

c) Que les obres s'iniciïn en un termini màxim de tres (3) mesos a comptar de la data d'atorgament de la llicència.

d) Que les obres es duiguin a terme en els terminis d'execució previstos en la llicència, sense dret de pròrroga.

En el cas que una llicència s'hagi acollit a la reducció del percentatge de cessió obligatòria de sòl i l'execució de l'obra incompleixi els punts c) o d), el comú ha de decretar la suspensió de la llicència fins que el titular efectui la cessió obligatòria del sòl al comú, o aboni l'equivalent econòmic, sense reducció.

Per a les sol·licituds de construcció presentades en els terminis fixats a l'apartat a), la llicència es considera atorgada si en el termini de tres (3) mesos no és denegada expressament.

Disposició derogatòria

Es deroga la disposició final primera de la Llei 8/2012, del 17 de maig, de modificació de la Llei general de l'allotjament turístic del 30 de juny de 1998, així com totes les normes o disposicions de rang igual o inferior que s'oposin o contradiguin el que estableix aquesta Llei.

Disposició final primera

S'encarrega al Govern que, en el termini màxim d'un (1) mes a partir de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, publiqui al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*, mitjançant el decret legislatiu corresponent, el text refós de l'articulat i de les disposicions transitòries de la Llei general d'ordenació del territori i urbanisme, incloent-hi totes les modificacions aportades mitjançant aquesta Llei.

Disposició final segona

El Govern ha d'aprovar en el termini màxim d'un (1) mes, a comptar de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, les modificacions del Reglament urbanístic, del Reglament de construcció i del Reglament d'urbanització que siguin necessàries per adaptar-los a la Llei.

Disposició final tercera

Aquesta Llei entrarà en vigor l'endemà de ser publicada al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Edicte

El síndic general, d'acord amb les previsions de l'article 100.2 del Reglament del Consell General,

Disposa

Publicar l'informe de la Ponència i l'informe de la Comissió Legislativa de Sanitat i Medi Ambient en relació al **Projecte de llei de tinença i de protecció d'animals**.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 26 de juny del 2012

Vicenç Mateu Zamora

Síndic General

Informe de la ponència de la Comissió Legislativa de Sanitat i Medi Ambient

La M. I. Sra. Olga Adellach Coma, del Grup Parlamentari Demòcrata, nomenada ponent per la Comissió Legislativa de Sanitat i Medi Ambient el dia 31 de maig del 2012, a la vista del Projecte de llei de tinença i de protecció d'animals, proposa, segons el que disposa l'article 97 del Reglament del Consell General, l'informe següent:

Projecte de llei de tinença i de protecció d'animals

Exposició de motius

La Llei de tinença i de protecció d'animals, del 30 de juny de 1998, va assentar les bases per al desplegament reglamentari en l'àmbit de la conservació de la fauna salvatge i la protecció dels animals domèstics.

Durant 14 anys ha estat un instrument útil per donar resposta a la necessitat, les inquietuds i els problemes inherents en aquest àmbit, i ha permès assolir de manera satisfactòria els objectius que el legislador s'havia fixat inicialment.

Nogensmenys, darrerament els canvis significatius en el camp de la protecció i el benestar animal fan necessari revisar i adaptar aquest text a la situació actual. D'altra banda, han aparegut en els darrers anys noves situacions relacionades amb la tinença d'animals que l'Administració ha de resoldre. Per poder fer-ho de la forma més diligent esdevé necessari actualitzar el text normatiu de referència per tal que inclogui la casuística més habitual.

El nou text en el títol I, referent a les disposicions generals, incorpora un seguit de noves definicions

així com una actualització dels drets i els deures de propietaris d'animals i de les seves relacions amb l'Administració general. A la vegada, la incorporació de nous apartats en l'articulat d'actuacions i activitats prohibides permetrà donar resposta a les exigències actuals en matèria de benestar animal.

El títol II ha mantingut pràcticament el mateix contingut, actualitzant únicament els aspectes relacionats amb l'experimentació amb animals de forma que l'Administració pugui realitzar un control òptim d'aquestes pràctiques.

Actualment s'ha incrementat la diversitat dels animals de companyia, fet que ha comportat la necessitat de crear un registre d'animals de companyia no autòctons previst al títol III del nou text, amb la finalitat de gestionar-los adequadament. Així mateix s'ha ampliat l'abast d'alguns articles que únicament feien referència als gossos fins a contemplar el conjunt de les espècies que avui dia es tenen com a animal de companyia.

Els canvis introduïts al títol IV, fauna salvatge, estan motivats per una necessitat de concretar alguns aspectes relatius a la conservació de les espècies protegides. El nou text preveu la classificació de les espècies protegides en diversos graus d'amenaça.

Pel que fa al títol VI, infraccions i sancions, s'ha actualitzat d'acord amb les modificacions aportades al conjunt del text.

Esmena 1 **De supressió**

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (1)

De supressió del paràgraf 5 de l'exposició de motius.

Títol I. Disposicions generals

Article 1. Objecte

1. Aquesta Llei té per objecte establir normes per a la protecció dels animals, la tinença, el tracte, el maneig, el comerç i l'aprofitament dels animals domèstics, ja siguin de companyia o de renda, i dels animals salvatges, tant si són de fauna autòctona com de fauna no autòctona.

2. L'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei no s'estén a les activitats de caça i pesca, que es regulen per disposicions particulars.

Esmena 2 **De modificació**

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (2)

Es proposa modificar el redactat de l'apartat 1 de l'article 1 quedant el redactat amb text següent:

"1. Aquesta Llei té per objecte establir normes per a la protecció dels animals, la tinença, el tracte, el maneig, el comerç i l'aprofitament dels

animals domèstics, ja siguin de companyia, de renda, d'assistència o de teràpia, i dels animals salvatges, tants si són de fauna autòctona com de fauna no autòctona."

Article 2. Finalitat i principis

1. La finalitat d'aquesta Llei és assolir el nivell màxim de protecció i benestar dels animals i afavorir una responsabilitat més elevada i una conducta més cívica de la ciutadania en la defensa i la preservació dels animals.

2. Els animals són éssers vius dotats de sensibilitat física i psíquica, i també de moviment voluntari. Han de rebre el tracte que, atenent-ne bàsicament les necessitats etològiques, en procuri el benestar.

3. Ningú no pot provocar sofriments ni maltractaments als animals.

4. Els animals de companyia no poden ser objecte d'embargament en cap procediment judicial.

Esmena 3 **De modificació**

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (3)

Es proposa modificar l'apartat 4 de l'article 2 amb el redactat següent:

"4. Els animals de companyia, d'assistència o de teràpia no poden ser objecte d'embargament en cap procediment judicial."

Article 3. Definicions

D'acord amb aquesta Llei, s'entén per:

a) *Animals de companyia*: tots els animals domèstics que conviuen amb les persones i que habitualment no tenen congèneres de la mateixa espècie en estat salvatge. Compleixen la funció de ser útils a les persones en qualsevol aspecte que no sigui obtenir-ne productes, sinó qualsevol servei relacionat amb el lleure.

b) *Animals de renda*: tots els animals domèstics que es produeixen, reproduïxen, engreixen i en general es crien per obtenir productes o per prestar serveis, ja sigui per a l'autoconsum o per a la comercialització.

c) *Animals domèstics*: els animals de companyia i els animals de renda.

d) *Fauna salvatge autòctona*: es defineixen com a espècies de la fauna autòctona el conjunt d'espècies, de subespècies, de poblacions i d'individus animals que són originaris d'Andorra o bé s'hi han introduït i actualment viuen i es reproduïxen de forma natural en estat salvatge, inclosos les que hi hibernen o hi són de pas.

e) *Fauna no autòctona*: comprèn el conjunt d'espècies, de subespècies, de poblacions i d'individus animals originaris de fora de l'Estat andorrà que viuen en règim de llibertat o que es

mantenen en captivitat en col·leccions zoològiques o en règim de domesticació a la llar com a mascotes, ja siguin exemplars individuals o en lots. Se n'exclouen els animals de companyia i els animals de renda definits en aquest article.

f) *Animal de companyia no autòcton*: animal de la fauna no autòctona que de manera individual depèn dels humans, hi conviu i ha assumit el costum del captiveri.

g) *Animal ensalvatgit*: animal de companyia que perd les condicions que el fan apte per a la convivència amb les persones.

h) *Animal abandonat*: animal de companyia que no va acompanyat de cap persona ni duu cap identificació del seu origen o de la persona que n'és propietària, una vegada transcorregut el termini establert a la normativa vigent per ser recuperat.

i) *Animal salvatge urbà*: animal salvatge que viu compartint territori geogràfic amb les persones, referit al nucli urbà de ciutats i pobles, i que pertany a les espècies que s'han de determinar per via reglamentària.

j) *Nucli zoològic*: agrupacions zoològiques per exhibir animals, les instal·lacions per mantenir animals, els establiments de venda i cria d'animals, els centres de recollida d'animals, el domicili dels particulars on es fan vendes o altres transaccions amb animals i els de característiques similars que es determinin per via reglamentària.

k) *Gos d'assistència*: gos que ha estat ensinistrat, en un centre especialitzat i legalment establert, per donar servei i assistència a persones amb alguna discapacitat visual, auditiva o física, o que pateixen trastorns de l'espectre autista, diabetis, epilèpsia o altres malalties en què el suport d'un gos ensinistrat ha assolit resultats positius de forma demostrable.

l) *Gos de teràpia*: gos que ha estat ensinistrat, en un centre especialitzat i legalment establert, per intervenir en sessions d'interacció assistida amb animals, amb persones a qui aporta un benefici en el procés terapèutic o educatiu.

m) *Associació de protecció i defensa dels animals*: entitat sense afany de lucre legalment constituïda que té entre els seus objectius o finalitats emparar i protegir els animals.

Article 4. Obligacions dels propietaris i dels posseïdors

1. Qualsevol persona que sigui propietària o posseïdora d'un animal té l'obligació de proporcionar-li l'alimentació i les cures adequades, tant en el tractament preventiu de malalties com en el guariment, d'aplicar les mesures sanitàries i de transport reglamentàries i de facilitar-li un

allotjament d'acord amb les exigències de la seva espècie.

2. Qualsevol persona que sigui propietària o posseïdora d'un animal és responsable dels danys, els perjudicis i les molèsties que l'animal pugui ocasionar a les persones i als béns públics o privats.

3. Els propietaris d'animals inclosos a la llista d'espècies que, a aquest efecte, s'estableixi reglamentàriament, han de contractar i mantenir en vigor una pòlissa d'assegurances amb una companyia legalment establerta al Principat que cobreixi la responsabilitat civil pels danys i els perjudicis que l'animal pugui ocasionar a tercers.

4. Qualsevol persona que sigui propietària o posseïdora d'un animal té l'obligació d'adoptar les mesures necessàries perquè l'animal no embruti les vies i els espais públics i les propietats de titularitat privada i de retirar-ne immediatament les matèries fecals.

5. Qualsevol persona que sigui posseïdora d'un animal té l'obligació de declarar-ne les cadellades o les cries al registre corresponent.

Article 5. Transport, importació i exportació

1. Tota importació d'animals requereix l'autorització d'entrada per mitjà del departament del Govern que tingui les competències assignades. L'autorització d'entrada es lliura després de presentar la documentació corresponent, que s'estableix reglamentàriament.

2. Tota exportació requereix l'autorització de sortida per mitjà del departament del Govern que tingui les competències assignades. L'autorització de sortida es lliura després de presentar la documentació corresponent, que s'estableix reglamentàriament.

3. Durant el transport els animals han de disposar d'un espai adaptat a les condicions de l'espècie. Els mitjans de transport o els embalatges han de ser concebuts per protegir els animals de la intempèrie i de les diferències climàtiques fortes. En la càrrega i la descàrrega dels animals s'ha d'utilitzar un equip adequat per evitar-los danys o sofriments.

Article 6. Actuacions prohibides

Queden prohibides les actuacions següents:

1. Maltractar o agredir físicament els animals o sotmetre'ls a qualsevol altra pràctica que els provoqui sofriments o danys injustificats.

2. Abandonar un animal.

3. Mantenir-los en instal·lacions indègudes des del punt de vista higiènic i sanitari, de benestar i de seguretat de l'animal.

4. Mantenir-los en estat de desnutrició o assedegats sense una prescripció facultativa.

5. Les intervencions quirúrgiques destinades a modificar l'aparença d'un animal de companyia o amb altres finalitats no curatives i, en particular, l'amputació de la cua, l'amputació de les orelles, la secció de les cordes vocals i l'ablació de les ungles i de les dents.
6. Donar-los com a premi o en compensació d'altres adquisicions.
7. Vendre'ls o cedir-los en adopció a menors d'edat no emancipats sense l'autorització del pare, la mare o el tutor i a persones incapacitades sense l'autorització del seu representant legal.
8. La venda ambulants d'animals fora de les fires i els mercats legalitzats.
9. L'accés d'animals a tota mena de locals destinats a la fabricació, l'emmagatzematge, el transport i la manipulació d'aliments.
10. La circulació i la permanència d'animals a les piscines públiques, exceptuant els gossos d'assistència o de teràpia definits en l'article 3.
11. Obligar-los a treballar o a produir en cas de malaltia o desnutrició o en desacord amb les característiques dels animals, o sobreexplotar-los fins a posar-ne en perill la salut.
12. Subministrar-los substàncies no permeses amb la finalitat d'augmentar-ne el rendiment o la producció.
13. Alienar a títol oneros o gratuït animals amb una destinació diferent del sacrifici sense la diligència oportuna en la seva documentació sanitària si pateixen malalties parasitàries o infectocontagioses en període d'incubació.
14. Exhibir-los de forma ambulants com a reclam.
15. Mantenir-los lligats durant la major part del dia o limitar-los de forma duradora el moviment necessari per a ells.
16. Mantenir-los en locals públics o privats en condicions de qualitat ambiental, lluminositat, soroll, fum i similars que els puguin afectar tant físicament com psicològicament.
17. Matar-los per joc o perversitat o torturar-los.

Esmena 4

D'addició

Grup Parlamentari Demòcrata (1)

Es proposa afegir dos nous punts a l'article 6, a continuació dels ja existents, amb el redactat següent:

“18. L'accés dels animals a les propietats públiques o privades que en prohibeixin l'accés mitjançant la senyalització corresponent.

19. L'accés d'animals a tota mena de cultius agrícoles, exceptuant els animals de renda definits reglamentàriament.”

Article 7. Activitats prohibides

1. Es prohibeix l'ús d'animals en espectacles, lluites i altres activitats si els poden ocasionar sofriment o ferir la sensibilitat de les persones que els contemplen.
2. Es prohibeix el tir al gall, el tir al colom, la lluita de galls i la de gossos, les curses de braus amb mort i altres pràctiques similars.
3. Es prohibeixen els sacrificis d'animals en espais públics.

Article 8. Estada d'animals en establiments de concurrència pública i en transports d'ús públic

Els propietaris d'establiments de concurrència pública com hotels, pensions, restaurants, residències, bars, cafeteries, caves, magatzems, botigues, així com el transport públic, taxis i similars, hi poden prohibir l'accés i la permanència d'animals, excepte si es tracta d'animals que procurin una assistència a persones discapacitades o bé assistència personal acreditada o assistència terapèutica o als serveis públics. Aquesta excepció s'aplica a animals que es trobin en actiu i acompanyats per l'usuari, així com a animals en procés d'ensinistrament acompanyats per l'instructor. Tant l'usuari com l'instructor han de poder justificar mitjançant la documentació oportuna l'ús de l'animal en el procés d'assistència.

Article 9. Sacrifici dels animals i controls especials

1. Si un animal s'ha de sacrificar, s'han d'utilitzar els mètodes que impliquin el sofriment mínim i que provoquin una pèrdua de la consciència immediata.
2. El sacrifici s'ha de fer sota el control d'un veterinari legalment establert.
3. Correspon al Govern establir les normes de sacrifici.
4. Sense perjudici del que disposen els apartats 1 i 2, quan es tracti d'animals de renda criats a casa, per a l'autoconsum, es poden sacrificar pels sistemes tradicionals.
5. En casos especials en què s'hagi de controlar la població d'una espècie o bé un individu d'aquesta espècie que hagi esdevingut perjudicial per a altres poblacions animals, l'agricultura, la ramaderia, l'ecosistema, així com per raons de sanitat animal o de salut i de seguretat pública, el Govern estableix reglamentàriament les condicions quant a zones, períodes, mètodes i persones autoritzades per fer-ne el control i eventualment el sacrifici.
6. Es prohibeix sacrificar animals de companyia a les instal·lacions per al manteniment d'animals de companyia, i als nuclis zoològics en general, excepte per motius humanitaris, sanitaris o comportamentals,

amb el diagnòstic previ d'un equip professional legalment establert.

Article 10. Nuclis zoològics

1. Amb la finalitat d'assegurar el manteniment de les condicions d'habitabilitat, higièniques i sanitàries i de protecció adequades de les espècies, els centres i els establiments que alberguin, comerciïn, tractin o on es reproduïxin animals, tant domèstics com salvatges, s'han de registrar com a nuclis zoològics.

2. Queden exclosos, pel que fa a l'apartat anterior, els animals de renda, tal com es defineixen a l'article 3.b), i que queden previstos al capítol segon del títol III.

3. A l'efecte d'aplicar els apartats anteriors, es crea el Registre de Nuclis Zoològics, que depèn del Departament d'Agricultura i del Departament de Patrimoni Natural. En aquest Registre s'han d'inscriure els centres i els establiments d'animals següents, la ubicació dels quals ha de ser degudament autoritzada pel comú corresponent:

- a) Nuclis que alberguin animals domèstics
- b) Nuclis que alberguin animals salvatges de fauna autòctona
- c) Nuclis que alberguin animals salvatges de fauna no autòctona

4. Per reglament, el Govern ha de classificar i establir les condicions d'atorgament de l'autorització de nucli zoològic, segons els punts 1 i 2, les obligacions de funcionament, així com el tipus d'instal·lacions i les condicions que han de complir.

5. Cada nucli zoològic ha de portar un registre amb les dades de cadascun dels animals que hi entren i en surten; es crea, doncs, el llibre de registre, que ha d'estar a disposició de les autoritats competents sempre que ho requereixin.

Article 11. Comís i aïllament

1. Els ministeris responsables de l'agricultura i del patrimoni natural i les persones legalment autoritzades poden comissar els animals si hi ha indicis manifestos de maltractaments o tortures, si presenten símptomes d'agressió física o desnutrició o si es troben en instal·lacions inadequades, definides per reglament.

2. Els ministeris responsables de l'agricultura i del patrimoni natural poden ordenar l'aïllament o el comís dels animals si s'ha diagnosticat una malaltia transmissible a les persones o a altres animals, ja sigui per sotmetre'ls a un tractament curatiu adequat o bé per sacrificar-los si és necessari. Excepte que ho prevegin normes particulars, el sacrifici d'aquests animals no comporta cap indemnització ni pagament al propietari.

3. Els animals que hagin causat lesions a persones o a altres animals, així com els que siguin sospitosos de patir la ràbia, han de ser sotmesos a control veterinari durant 14 dies. El període d'observació té lloc a la gossera oficial. L'observació d'un animal agressor pot fer-se també al domicili del propietari sota la seva responsabilitat i amb un informe previ dels serveis veterinaris.

4. Les despeses ocasionades per la retenció, el control i el transport dels animals mencionats són a càrrec dels propietaris.

Article 12. Associacions de protecció i defensa dels animals

1. Són associacions de protecció i defensa dels animals les associacions sense finalitat de lucre, legalment constituïdes i que tinguin com a finalitat principal la defensa i la protecció dels animals.

2. Les associacions que compleixin els requisits legals vigents han de ser inscrites en un registre creat a aquest efecte. El Govern pot atorgar-los el títol d'entitats col·laboradores i pot convenir-hi la realització d'activitats encaminades a la protecció i la defensa dels animals.

3. Aquestes associacions poden instar que es duguin a terme inspeccions en els casos concrets en què hi hagi indicis d'irregularitats. Les associacions tenen la consideració d'interessades en els procediments sancionadors establerts per aquesta Llei en els casos en què hagin formulat la denúncia corresponent o hagin formalitzat la compareixença en l'expedient sancionador, sens perjudici de la privacitat de les dades de caràcter personal.

4. El Govern pot establir ajuts per a les associacions que han obtingut el títol d'entitats col·laboradores, destinats a les activitats que duguin a terme amb relació a la protecció i la defensa dels animals, especialment per a l'execució de programes d'adopció d'animals de companyia en famílies qualificades, en la promoció de campanyes i programes d'esterilització d'animals de companyia, i també la promoció de campanyes de sensibilització de la ciutadania.

Títol II. Sanitat

Article 13. Control sanitari

1. El Govern ha de vetllar especialment pel control de les malalties infectocontagioses i parasitàries en tot tipus d'animals que puguin comportar un perjudici per a les persones i per a les poblacions animals, i està facultat per adoptar les mesures necessàries per preservar la salut pública i la salut animal.

2. El control sanitari de tota mena d'animals correspon als serveis veterinaris oficials.

Article 14. Epizooties i zoonosis

1. El Govern, mitjançant un reglament, ha d'establir la llista de les malalties de declaració obligatòria específiques dels animals que siguin molt difusibles o difícils de combatre (epizooties) i les malalties dels animals que constitueixen perill per a la població humana (zoonosis).

2. El ministeri responsable de l'agricultura i el ministeri responsable de la sanitat han de proposar al Govern l'actualització periòdica de la qualificació d'aquestes malalties i establir-ne les revisions i les inspeccions que cal fer com a mesura preventiva.

3. S'han d'establir reglamentàriament les mesures pertinents per combatre i controlar tant les epizooties com les zoonosis.

4. El ministeri encarregat de la sanitat ha de comunicar al ministeri encarregat de l'agricultura qualsevol cas de zoonosi detectat en persones perquè s'instaurin el més aviat possible les mesures de prevenció i de control.

5. El ministeri encarregat de l'agricultura ha de comunicar al ministeri encarregat de la sanitat qualsevol cas de zoonosi detectat en animals perquè s'instaurin tan aviat com sigui possible les mesures de prevenció i de control.

Article 15. Comunicació de malalties

1. Els veterinaris legalment establerts han de comunicar tan ràpid com sigui possible al Departament d'Agricultura l'existència de qualsevol de les malalties de declaració obligatòria i atènyer-se en tot moment al que ordeni l'autoritat pertinent.

2. Els propietaris d'animals, i qualsevol ciutadà, si sospiten que un animal està infectat per les zoonosis o epizooties que hagin estat determinades de declaració obligatòria, tenen l'obligació de posar-ho en coneixement dels serveis veterinaris oficials.

Article 16. Experimentació

16.1 La utilització d'animals per a l'experimentació amb finalitats científiques pot fer-se exclusivament quan persegueix la finalitat següent: la investigació per a la prevenció i el guariment de malalties que afectin o puguin afectar negativament d'altres espècies animals i/o l'espècie humana.

16.2 A aquest efecte i amb la finalitat d'assegurar una protecció correcta dels animals utilitzats en l'experimentació, el Govern ha de vetllar perquè els centres que realitzen experimentació amb animals compleixin els preceptes establerts en aquesta Llei.

16.3 Queda totalment prohibida la venda d'animals per a l'experimentació a laboratoris, a particulars o

clínicas sense l'autorització prèvia i el control posterior de les autoritats competents.

16.4 Els exemplars que en el decurs dels processos d'investigació esdevinguin contaminats han de ser convenientment eliminats perquè no constitueixin un perill per a la salut pública o per a la seguretat física de les persones i/o d'altres espècies.

16.5 El Govern ha d'establir per reglament les condicions en què es desenvoluparan els preceptes fixats en aquest article.

Esmena 5

De supressió

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (4)

Es proposa suprimir l'article 16, amb tot el seu contingut.

(Si s'accepta l'esmena caldrà tornar a numerar els articles següents.)

Article 17. Exposicions, concursos i qualsevol manifestació amb presència d'animals

Tota exposició, concurs i qualsevol altra manifestació amb presència d'animals necessita les autoritzacions del Comú concernit per a l'acte organitzat, com la del ministeri o els ministeris concernits. Les fires tradicionals de caràcter parroquial se segueixen organitzant segons el costum, amb una comunicació prèvia al ministeri o als ministeris concernits perquè posin a disposició dels comuns els serveis necessaris per al compliment d'aquesta Llei.

Títol III. Animals domèstics

Capítol primer. Animals de companyia

Esmena 6

De modificació

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (5)

Es proposa modificar el títol del capítol primer del Títol III amb el redactat següent:

“Capítol primer. Animals de companyia i d'assistència”

Article 18. Identificació i Registre d'Animals de Companyia

1. Tot animal de companyia que es comercialitzi, se cedeixi o es doni en adopció ha de lliurar-se identificat.

2. La identificació s'efectua pels sistemes i amb les característiques de l'animal que s'estableixin reglamentàriament i l'ha de fer un veterinari legalment establert.

3. Tot animal de companyia s'ha d'identificar en un termini màxim de quatre mesos a partir de la data de naixement.

4. Qualsevol veterinari ha de comunicar al propietari d'un animal no identificat l'obligació d'identificar-lo. En cas de refús, el veterinari ha de notificar el fet al Registre d'Animals de Companyia.

5. Els propietaris o els posseïdors d'animals de companyia estan obligats a registrar els seus animals al Registre d'Animals de Companyia en un termini màxim de quatre mesos a partir de la data de naixement.

6. Es crea, doncs, el Registre d'Animals de Companyia sota la tutela del Departament d'Agricultura. El seu funcionament es desenvoluparà reglamentàriament.

7. Es crea el Registre d'Animals de Companyia No Autòctons sota la tutela del Departament de Patrimoni Natural. El seu funcionament es desenvoluparà reglamentàriament.

Esmena 7 **De modificació**

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (6)

Es proposa modificar l'apartat 6 de l'article 18 amb el redactat següent:

“6. Es crea el Registre d'Animals de Companyia i d'Assistència sota la tutela del Departament d'Agricultura. El seu funcionament es desenvoluparà reglamentàriament.”

Esmena 8 **D'addició**

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (7)

Es proposa incorporar l'apartat 8 a l'article 18 amb el redactat següent:

“8. L'adquisició, reconeixement, suspensió i pèrdua de la condició de gos d'assistència, l'acreditació i la identificació s'establiran reglamentàriament.”

Article 19. Estada d'animals en establiments públics, en transports d'ús públic i la seva circulació en vies públiques

1. L'accés i la permanència d'animals en establiments i transports d'ús públic definits a l'article 8, sense perjudici del que disposa aquest article, o sempre que el propietari no ho hagi prohibit, i la seva circulació per espais públics comporta el compliment dels requisits següents: portar collar i anar subjectes amb una corretja o cadena o disposar d'un mitjà de contenció específic per l'espècie considerada.

2. Han de portar morrió els gossos la perillositat dels quals sigui raonablement previsible ateses la seva natura i les seves característiques.

Article 20. Gos perillós

1. D'acord amb aquesta Llei, un gos es considera perillós quan, sense cap tipus de provocació ni malícia, mossega o ataca una persona que es comporta pacíficament i d'acord amb la llei, o bé un altre animal el posseïdor del qual respecta la llei, i els causa una lesió que comporti una intervenció mèdica o veterinària. També es considera perillós quan, a l'exterior de l'habitatge o del vehicle del seu posseïdor, o bé a l'exterior d'una propietat privada degudament tancada, mossega o ataca una persona o un altre animal, o bé manifesta d'una forma evident agressivitat vers una persona que es comporta pacíficament i segons la llei.

2. El procediment per determinar si un gos és perillós i l'aplicació de les mesures de control dels gossos perillosos es fixen reglamentàriament.

3. Sense perjudici del que disposen els apartats 1 i 2, el Govern estableix una reglamentació específica pel que fa als gossos d'atac i els gossos de guarda o defensa.

Article 21. Sanitat

Els propietaris o els posseïdors d'animals de companyia estan obligats a complir les mesures sanitàries que estableixi el Govern.

Article 22. Concursos i exposicions

1. Els locals destinats a concursos o exposicions han de disposar d'un local d'infermeria amb el material suficient per al veterinari i en el qual es puguin atendre els animals que necessitin assistència.

2. És obligatori, per a tots els animals que participin en concursos o exposicions, presentar la documentació que es deriva del desenvolupament d'aquesta Llei.

Article 23. Venda

1. Els establiments dedicats a la venda d'animals de companyia, així com els particulars que efectuïn venda directa d'animals de companyia, han de complir, sense perjudici de les altres disposicions que els són aplicables, les normes següents:

a) Han de ser declarats nuclis zoològics al Departament d'Agricultura o al Departament de Patrimoni Natural.

b) Han de dur un registre, a disposició dels organismes esmentats, en el qual constin les dades a les quals fa referència l'article 10.5.

c) Els animals s'han de vendre desparasitats, lliures de tota malaltia i identificats.

2. L'existència d'un servei veterinari dependent de l'establiment que atorga certificats de salut per a la venda dels animals no eximeix el venedor de

responsabilitat davant malalties en fase d'incubació no detectades en el moment de la venda.

Article 24. Abandonament

1. A fi d'evitar situacions degradants i per raons de salut pública, està prohibit abandonar els animals de companyia.
2. Es considera que un animal està abandonat quan no està identificat d'acord amb el que estableix l'article 17 d'aquesta Llei ni va acompanyat de cap persona. En aquest cas la gossera oficial d'acolliment temporal s'ha de fer càrrec de l'animal i l'ha de retenir fins que sigui recuperat, cedit o sacrificat, tal com estableix l'article 9.6.
3. El termini per recuperar un animal sense identificació és de vuit dies naturals.
4. Si l'animal porta identificació, s'ha d'avisar el propietari, que té un termini de deu dies per recuperar-lo, després d'abonar les despeses que ha originat el seu manteniment. Un cop transcorregut aquest temps, si el propietari no l'ha recuperat, l'animal es considera abandonat. En el cas de no ser localitzat el propietari en el termini de 15 dies naturals, el Govern publica l'avis corresponent al BOPA i un cop transcorregut el termini de 15 dies naturals des de l'endemà de la data de publicació, l'animal se sacrifica segons el que estableix l'article 9.6 o es dona en adopció.
5. Els gossos que circulin lliurement fora dels nuclis habitats no es consideren animals abandonats i per a aquests casos s'aplica l'article 9.5.

Esmena 9

De modificació

Grup Parlamentari Demòcrata (2)

Es proposa modificar l'apartat 2 de l'article 24 amb el text següent:

"2. Es considera que un animal està abandonat quan no està identificat d'acord amb el que estableix l'article 18 d'aquesta Llei ni va acompanyat de cap persona. En aquest cas la gossera oficial d'acolliment temporal s'ha de fer càrrec de l'animal i l'ha de retenir fins que sigui recuperat, cedit o sacrificat, tal com estableix l'article 9.6."

Article 25. Servei de recollida i gossera oficial

1. Correspon a l'Administració recollir els animals abandonats que circulin per les vies i els espais públics i transportar-los a la gossera oficial.
2. D'acord amb l'apartat anterior, correspon al Govern disposar d'unes dependències d'acolliment temporal (gossera oficial) degudament condicionades segons el que estableix aquesta Llei.

3. El sacrifici, l'esterilització, la desparasitació i la vacunació d'aquests animals s'han de fer sota el control d'un veterinari oficial.

4. Els propietaris d'animals de companyia poden lliurar-los a la gossera oficial perquè siguin donats a terceres persones o sacrificats en les condicions establertes a l'article 9.6. Les despeses ocasionades pels animals mencionats són a càrrec del propietari.

5. El Govern pot cedir la gestió de la gossera oficial d'acord amb la normativa vigent.

6. El funcionament de la recollida d'animals de companyia i la gestió de la gossera es desenvolupen reglamentàriament.

Article 26. Residències i refugis per al manteniment temporal d'animals

1. Les residències d'animals de companyia, les escoles d'ensinistrament i les altres instal·lacions que alberguin animals domèstics de companyia s'han d'inscriure al Registre de Nuclis Zoològics del Departament d'Agricultura com a requisit imprescindible per funcionar.

2. Les residències d'animals de companyia i les altres instal·lacions d'aquesta mena han de disposar del servei d'un veterinari legalment establert, encarregat de vigilar l'estat físic i sanitari dels animals residents. L'ingrés d'un animal en aquests centres únicament es pot fer després de verificar els documents d'identificació i els documents de vacunació corresponents.

3. Si un animal es posa malalt, el centre ho ha de comunicar immediatament al propietari o al responsable, el qual pot donar l'autorització per a un tractament veterinari o pot recollir l'animal.

4. Els titulars de residències d'animals o instal·lacions similars han de prendre les mesures necessàries per evitar contagis entre els animals residents i els del seu entorn, i comunicar als serveis veterinaris de l'Administració les malalties que siguin de declaració obligatòria.

Capítol segon. Animals de renda

Article 27. Maneig

1. Les disposicions del títol I i del títol II d'aquesta Llei que fan referència a les condicions higièniques i sanitàries i de tracte s'apliquen al maneig d'animals. Pel que fa a la sanitat, els animals de renda queden sotmesos a les disposicions i els reglaments vigents i als que es puguin aprovar en el futur.

2. Per poder acollir i allotjar animals, les corts, els estables i els altres allotjaments han de:

- a) tenir una zona protegida del medi exterior;
- b) estar ben ventilats;

- c) reunir les condicions higièniques establertes reglamentàriament;
- d) tenir les dimensions mínimes per animal, tant en superfície com en alçada, que es determinin reglamentàriament i que en tot cas permetin una permanència còmoda de l'animal;
- e) disposar de tanques o altres mitjans que, sense ocasionar danys o molèsties físiques, evitin les fugues;
- f) disposar de sistemes de proveïment d'aigua potable i de subministrament d'aigua a pressió i en quantitat suficient per a la neteja i l'evacuació de líquids residuals per a les espècies que ho requereixin.

Article 28. Padral

1. El Padral és el registre d'animals de renda que es crien a les explotacions que es troben dins el territori del Principat d'Andorra. S'adscriu al Departament d'Agricultura, sense perjudici del Padral dels comuns respectius.
2. Tot animal de renda s'ha de registrar al Padral del Departament d'Agricultura, sense perjudici del Padral dels comuns respectius.
3. El ministeri responsable de l'agricultura estableix reglamentàriament les normes que regeixen el Padral.

Títol IV. Fauna salvatge

Article 29. Fauna autòctona

1. Es prohibeix molestar intencionalment la fauna salvatge, especialment durant el període de reproducció, de dependència i d'hibernació.
2. Queda prohibit capturar, prendre, transportar, vendre i comprar nius, ous i cries d'espècies de la fauna autòctona.
3. S'han d'establir reglamentàriament les condicions que regulen les activitats fotogràfiques, científiques, esportives i de lleure que poden afectar les espècies de la fauna salvatge autòctona.

Article 30. Espècies protegides

1. La qualificació d'espècie protegida s'aplica a tota espècie animal de la fauna autòctona que requereixi una protecció especial. Les espècies protegides s'especifiquen reglamentàriament i se n'estableix el grau d'amenaça.
2. La captura, la compra i la venda d'animals morts o vius pertanyents a espècies protegides, de parts o de productes obtinguts a partir d'aquestes espècies estan prohibides.
3. El ministeri responsable del patrimoni natural pot autoritzar la importació, l'exportació, el transport i la possessió d'animals morts o vius pertanyents a

espècies protegides, de parts o de productes obtinguts a partir d'exemplars d'aquestes espècies amb els permisos corresponents i els certificats del país d'origen.

4. El ministeri responsable del patrimoni natural pot autoritzar, amb finalitats culturals i de difusió de les campanyes de protecció i conservació de la fauna, l'exhibició d'exemplars vius o morts pertanyents a espècies protegides, de parts o de productes obtinguts a partir d'exemplars d'aquestes espècies.

5. El ministeri responsable del patrimoni natural pot comissar els exemplars vius o morts pertanyents a espècies protegides que estan en possessió de particulars o que són exposats per a la venda o l'exhibició pública que infringeixin aquesta Llei.

6. Es prohibeix la destrucció dels hàbitats de reproducció de les espècies protegides que presentin un grau d'amenaça igual o superior al definit com a "vulnerable" segons els criteris de la Unió Internacional per la Conservació de la Natura (UICN).

7. En condicions estrictament controlades, el ministeri responsable del patrimoni natural pot autoritzar la captura en viu amb finalitats científiques no experimentals, culturals, de reproducció en captivitat, de repoblació o de reintroducció en altres zones, d'exemplars adults d'algunes de les espècies protegides vinculades a projectes de conservació. En casos excepcionals i amb els mateixos fins, es pot autoritzar també la recollida d'ous i de cries.

8. En cas d'animals morts o d'animals ferits que s'han de sacrificar perquè no s'aconsegueix que es recuperin, el ministeri responsable del patrimoni natural en pot autoritzar la taxidèrmia i la permanència posterior en centres de caràcter científic, cultural i educatiu.

9. Només es permet la taxidèrmia als particulars si es demostra l'origen legal de l'animal i es disposa de l'autorització prèvia del ministeri responsable del patrimoni natural. En cap cas no s'autoritza la comercialització dels animals naturalitzats.

Article 31. Fauna no autòctona

1. La protecció de la fauna no autòctona es regeix pel que estableixen aquesta Llei, els tractats i els convenis internacionals signats per l'Estat andorrà.

2. La venda en establiments comercials, la tinença i l'exhibició pública d'animals de la fauna no autòctona que prové d'instal·lacions de cria en captivitat, amb finalitats comercials i degudament legalitzades, requereix, per cada animal, la possessió del certificat acreditatiu de l'origen, a més de la documentació que es pot estipular per via reglamentària.

3. La cria en captivitat de fauna no autòctona destinada a la comercialització està prohibida.

recollida i cria, i, si escau, comissar els animals de companyia.”

Títol V. Inspecció i control

Article 32. Competències

És competència del ministeri responsable de l'agricultura vetllar pel compliment de la normativa vigent pel que fa als animals domèstics de companyia i de renda, tal com es defineixen en aquesta Llei.

És competència del ministeri responsable del patrimoni natural vetllar pel compliment de la normativa vigent pel que fa als animals salvatges, tant els de fauna autòctona com els de fauna no autòctona.

Els comuns estan facultats per a la inspecció i el control de la Llei a l'efecte de prevenir les infraccions lleus previstes a l'article 33.1, apartats a), b) i g).

Correspon als comuns controlar els animals salvatges urbans.

Correspon al ministeri responsable de l'agricultura vigilar i inspeccionar els nuclis zoològics amb animals de companyia, especialment els establiments de venda, guarda, recollida i cria, i, si escau, comissar els animals de companyia.

Esmena 10

De modificació

Grup Parlamentari Demòcrata (3)

Es proposa modificar l'article 32 amb el text següent:

“Article 32. Competències

1. És competència del ministeri responsable de l'agricultura vetllar pel compliment de la normativa vigent pel que fa als animals domèstics de companyia i de renda, tal com es defineixen en aquesta Llei.

2. És competència del ministeri responsable del patrimoni natural vetllar pel compliment de la normativa vigent pel que fa als animals salvatges, tant els de fauna autòctona com els de fauna no autòctona.

3. Els comuns estan facultats per a la inspecció i el control de la Llei a l'efecte de prevenir les infraccions lleus previstes a l'article 33.1, apartats a), b) i h).

4. Correspon als comuns controlar els animals salvatges urbans.

5. Correspon al ministeri responsable de l'agricultura vigilar i inspeccionar els nuclis zoològics amb animals de companyia, especialment els establiments de venda, guarda,

Títol VI. Infraccions i sancions

Article 33. Infraccions

Les infraccions a les disposicions que regulen la tinença d'animals es classifiquen en faltes lleus, greus i molt greus.

1. Són infraccions lleus:

a) La possessió d'un animal de companyia no identificat o no registrat d'acord amb l'article 18.

b) La presència d'animals en establiments de concurrència pública o en transports públics quan el propietari ho hagi prohibit d'acord amb els articles 8 i 19.

c) L'incompliment, per part dels propietaris d'establiments de concurrència pública o de vehicles d'ús públic de les excepcions previstes en l'article 8 en referència als gossos d'assistència, de teràpia o utilitzats pels serveis públics.

d) No notificar, un veterinari, el supòsit establert a l'apartat 18.4.

e) La venda d'animals als menors d'edat no emancipats o a persones incapacitades sense l'autorització del pare, la mare o el representant legal.

f) L'incompliment de l'article 6.6 i de l'article 6.14.

g) El transport d'animals amb vulneració dels requisits establerts reglamentàriament segons l'article 5.

h) Embrutar les vies i els espais públics.

i) L'incompliment de l'article 4.3 i de l'article 4.5.

j) L'incompliment de l'article 28.2.

k) L'incompliment de l'article 6.15 així com el manteniment dels animals en instal·lacions inadequades des del punt de vista del seu benestar, si no els comporta un risc greu per a la salut.

l) No evitar la fugida d'animals.

m) Maltractar animals.

n) Subministrar a un animal substàncies que li causin alteracions lleus de la salut.

o) Subministrar a un animal substàncies que li causin alteracions lleus del comportament, en els casos en què no hagin estat prescrites per un veterinari.

p) No donar als animals l'atenció veterinària necessària per garantir-ne la salut, si això no els causa perjudicis greus.

q) Qualsevol altra infracció de les disposicions d'aquesta Llei o de les normes que la desenvolupin que no estigui qualificada de greu o molt greu.

2. Són infraccions greus:

- a) El manteniment d'animals sense l'alimentació necessària, en estat de desnutrició, assedegats, o sense proporcionar-los les cures necessàries amb infracció dels articles 4.1 i 6.4.
- b) El manteniment d'animals en instal·lacions inadequades des del punt de vista higiènic o sanitari.
- c) L'accés d'animals a tota mena de locals destinats a la fabricació, l'emmagatzematge, el transport i la manipulació d'aliments.
- d) La circulació i la permanència d'animals a les piscines públiques.
- e) No enregistrar-se com a nucli zoològic d'acord amb l'article 10.1 i no posseir o tenir incomplet el llibre de registre establert segons l'article 10.5.
- f) L'incompliment de les mesures sanitàries establertes a l'article 15.2 i a l'article 21.
- g) L'acolliment i l'allotjament d'animals de renda amb incompliment dels requisits establerts a l'article 27.2.
- h) La venda ambulat d'animals fora de mercats i fires legalitzats.
- i) La importació i l'exportació d'animals sense tenir en compte els requisits previstos en aquesta Llei.
- j) Obligar els animals a treballar o a produir en cas de malaltia o desnutrició o sobreexplotar-los de manera que se'n faci perillar la salut.
- k) L'incompliment del que disposa l'article 23.
- l) L'alienació d'animals amb malalties, tret que en el moment de la transacció el venedor en desconegui la malaltia.
- m) L'incompliment de l'article 17.
- n) L'incompliment de l'article 26.
- o) Incomplir, els nuclis zoològics, qualsevol de les condicions i els requisits establerts a l'article 10.
- p) Vendre animals o fer-ne donació si no han estat declarats o registrats.
- q) Maltractar o agredir físicament els animals si els comporta conseqüències greus per a la salut o els provoca sofriments.
- r) Fer matances públiques d'animals.
- s) Subministrar substàncies a un animal que li causin alteracions greus de la salut.
- t) Subministrar substàncies a un animal que li causin alteracions greus del comportament en casos en què no hagin estat prescrites per un veterinari.
- u) Abandonar animals, si s'ha fet en unes circumstàncies que no els comporten cap risc.
- v) Reincidir en la comissió d'infraccions lleus.

3. Són infraccions molt greus:

- a) L'incompliment del que disposa l'article 7.
- b) Els maltractaments i les agressions físiques greus als animals.
- c) No comunicar al Departament d'Agricultura, un veterinari, l'existència de qualsevol epizootia o zoonosi catalogada de declaració obligatòria segons l'article 15.1.
- d) L'incompliment del que disposa l'article 16.
- e) L'esterilització, la pràctica de mutilacions i el sacrifici, en contra de les condicions i dels requisits establerts per aquesta Llei.
- f) La utilització de mètodes de sacrifici dels animals que contravinquin les disposicions d'aquesta Llei.
- g) El subministrament de substàncies no permeses als animals amb la finalitat d'augmentar-ne el rendiment o la producció.
- h) L'incompliment dels requisits establerts a l'article 20, referit a la tinença de gossos perillosos, d'atac o de defensa, o de les disposicions reglamentàries que s'estableixin.
- i) L'incompliment del que disposen els articles 29.1 i 29.2.
- j) L'incompliment dels requisits establerts als articles 30.2, 30.3, 30.6, 30.7, 30.8 i 30.9.
- k) L'incompliment dels articles 31.2 i 31.3.
- l) Abandonar animals, si s'ha fet en unes circumstàncies que els puguin comportar danys greus.
- m) Capturar gossos i gats amb l'ús d'armes de foc en contra de les condicions i dels requisits establerts a l'article 9.
- n) Organitzar baralles de gossos, de galls o d'altres animals, i també participar en aquest tipus d'actes.
- o) Mantenir els animals sense l'alimentació necessària o en instal·lacions inadequades des del punt de vista higienicosanitari i de benestar, si els perjudicis als animals són molt greus.
- p) La fabricació no autoritzada, la falsificació, la manipulació o la utilització fraudulenta de les marques o els sistemes i els documents oficials d'identificació i registre.
- q) Reincidir en la comissió d'infraccions greus.

Esmena 11**D'addició**

Grup Parlamentari Demòcrata (4)

Es proposa afegir un nou punt a l'apartat 1 de l'article 33 amb el text següent:

“q) L'accés dels animals a les propietats públiques o privades que en prohibeixin l'accés mitjançant la senyalització corresponent.”

Si s'aprova aquesta esmena caldrà renumerar el punt q) originari, a continuació dels addicionats.

Esmena 12

D'addició

Grup Parlamentari Demòcrata (5)

Es proposa afegir un nou punt a l'apartat 2 de l'article 33 amb el text següent:

“v) L'accés d'animals a tota mena de cultius agrícoles, exceptuant els animals de renda definits reglamentàriament.”

Si s'aprova aquesta esmena caldrà renumerar el punt v) originari, a continuació dels addicionats.

Esmena 13

De modificació

Grup Parlamentari Demòcrata (6)

Es proposa modificar l'apartat 2.d de l'article 33 amb el text següent:

“d) La circulació i la permanència d'animals a les piscines públiques exceptuant els gossos d'assistència o de teràpia definits en l'article 3.”

Article 34. Sancions

1. Les infraccions comeses contra aquesta Llei se sancionen amb multes de 60 € a 12.000 €.

2. La imposició d'una sanció per infraccions de caràcter greu i molt greu pot comportar el comís dels animals afectats. De la mateixa manera, pot comportar la baixa de l'establiment del Registre de Nuclis Zoològics i el tancament definitiu o la clausura temporal de l'establiment durant un període màxim de dos anys.

3. Segons la seva classificació, les infraccions se sancionen de la manera següent:

- a) Infraccions lleus: multa de 60 € a 300 €.
- b) Infraccions greus: multa de 300,01 € a 3.000 €.
- c) Infraccions molt greus: multa de 3.000,01 € a 12.000 €.

4. En la imposició de les sancions s'ha de tenir en compte, per graduar la quantia de les multes i la imposició de les sancions accessòries, els criteris següents:

- a) La transcendència social i el perjudici causat per la infracció comesa.
- b) L'ànim de lucre il·lícit i la quantia del benefici obtingut en la comissió de la infracció.
- c) La reiteració o la reincidència en la comissió d'infraccions.
- d) La irreparabilitat dels danys causats al medi ambient o l'elevat cost de reparació.

e) El grau d'intencionalitat en la comissió de la infracció.

Article 35. Reincidència

D'acord amb aquesta Llei, s'entén per “reincidència” quan hi ha dues resolucions fermes per la mateixa infracció o per les infraccions de naturalesa diferent tipificades en aquesta Llei en el termini de 5 anys.

Article 36. Altres responsabilitats

La imposició de qualsevol sanció prevista per aquesta Llei no exclou la responsabilitat civil o penal i la indemnització eventual per danys i perjudicis que puguin correspondre a la persona sancionada. Si hi ha un procés penal en curs se suspèn la tramitació del procediment administratiu fins que es dicti una sentència ferma en la via penal.

Article 37. Procediment sancionador

Per imposar les sancions previstes per aquesta Llei cal seguir el procediment sancionador regulat per la normativa vigent.

Article 38. Expedients sancionadors

1. Mitjançant els seus agents, l'Administració pot comissar animals quan hi hagi indicis racionals d'haver-se comès una infracció tipificada en aquesta Llei com a greu o molt greu i s'obri un expedient sancionador. El comís té caràcter preventiu fins a la resolució definitiva de l'expedient sancionador, que pot transformar la mesura preventiva de comís en sanció complementària o deixar-la sense efecte i retornar l'animal al propietari. En cas d'acordar-se el comís, l'Administració en decideix el destí més adient en funció de les característiques de l'espècie. En tot cas les despeses ocasionades per l'aplicació d'aquest article són a càrrec dels propietaris infractors.

2. Correspon als ministeris responsables de l'agricultura i del patrimoni natural i els comuns, segons les competències respectives d'inspecció i de control establertes a l'article 32, la incoació, la tramitació i la resolució dels expedients, llevat de la resolució de les sancions molt greus, que correspon al Govern. No obstant això, els comuns o els ministeris competents que iniciïn un procediment sancionador s'ho han de comunicar recíprocament. La notificació corresponent comporta la inhibició de l'òrgan al qual s'hagi notificat per no incoar dos procediments sancionadors pels mateixos fets.

Article 39. Prescripció

Les infraccions a les quals fa referència aquesta Llei prescriuen al cap d'un any pel que fa a les infraccions lleus, al cap de dos anys les greus i al cap de tres anys les molt greus. El termini de la prescripció es comença a comptar el dia que s'hagi comès la

infracció i s'interromp des del moment en què el procediment s'adreça contra l'infractor.

Disposició derogatòria

Aquesta Llei deroga la Llei de tinença i protecció d'animals del 30 de juny de 1998, així com totes les disposicions de rang igual o inferior que s'hi oposin.

Disposició final

S'estableix un termini de 12 mesos, a comptar de la data de publicació d'aquesta Llei, perquè les persones propietàries d'algun tipus d'animal dels especificats en aquesta Llei puguin regular-ne la situació.

Aquesta Llei entrarà en vigor el dia següent de publicar-se al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Olga Adellach Coma

Informe de la Comissió Legislativa de Sanitat i Medi Ambient relatiu al Projecte de llei de tinença i de protecció d'animals.

La Comissió Legislativa de Sanitat i Medi Ambient ha examinat, en el decurs de les reunions celebrades els dies 11, 20 i 21 de juny del 2012, l'informe del ponent relatiu al Projecte de llei de tinença i de protecció d'animals, d'acord amb els articles 98 i 99 del Reglament del Consell General, del qual se'n desprèn el següent:

Esmenes aprovades per unanimitat:

Esmena 8 (*Grup Parlamentari Socialdemòcrata*) d'addició a l'article 18.

Esmena 9 (*Grup Parlamentari Demòcrata*) de modificació de l'article 24.

Esmena 10 (*Grup Parlamentari Demòcrata*) de modificació de l'article 32.

Esmena 13 (*Grup Parlamentari Demòcrata*) de modificació de l'article 33.

Esmenes aprovades per majoria:

Esmena 4 (*Grup Parlamentari Demòcrata*) d'addició a l'article 6.

Esmena 11 (*Grup Parlamentari Demòcrata*) d'addició a l'article 33.

Esmena 12 (*Grup Parlamentari Demòcrata*) d'addició a l'article 33.

Esmenes retirades per transacció i aprovades per unanimitat:

Esmena 1 (*Grup Parlamentari Socialdemòcrata*) de supressió a l'exposició de motius.

Esmena 2 (*Grup Parlamentari Socialdemòcrata*) de modificació de l'article 1.

Esmena 5 (*Grup Parlamentari Socialdemòcrata*) de supressió de l'article 16.

Esmena 7 (*Grup Parlamentari Socialdemòcrata*) de modificació de l'article 18.

Esmenes retirades:

Esmena 3 (*Grup Parlamentari Socialdemòcrata*) de modificació de l'article 2.

Esmena 6 (*Grup Parlamentari Socialdemòcrata*) de modificació del Capítol primer del Títol III.

Projecte de llei de tinença i de protecció d'animals

Exposició de motius

La Llei de tinença i de protecció d'animals, del 30 de juny de 1998, va assentar les bases per al desplegament reglamentari en l'àmbit de la conservació de la fauna salvatge i la protecció dels animals domèstics.

Durant 14 anys ha estat un instrument útil per donar resposta a la necessitat, les inquietuds i els problemes inherents en aquest àmbit, i ha permès assolir de manera satisfactòria els objectius que el legislador s'havia fixat inicialment.

Nogensmenys, darrerament els canvis significatius en el camp de la protecció i el benestar animal fan necessari revisar i adaptar aquest text a la situació actual. D'altra banda, han aparegut en els darrers anys noves situacions relacionades amb la tinença d'animals que l'Administració ha de resoldre. Per poder fer-ho de la forma més diligent esdevé necessari actualitzar el text normatiu de referència per tal que inclogui la casuística més habitual.

El nou text en el títol I, referent a les disposicions generals, incorpora un seguit de noves definicions així com una actualització dels drets i els deures de propietaris d'animals i de les seves relacions amb l'Administració general. A la vegada, la incorporació de nous apartats en l'articulat d'actuacions i activitats prohibides permetrà donar resposta a les exigències actuals en matèria de benestar animal.

El títol II ha mantingut pràcticament el mateix contingut, reservant a una llei posterior la regulació dels aspectes relacionats amb l'experimentació amb animals.

Actualment s'ha incrementat la diversitat dels animals de companyia, fet que ha comportat la necessitat de crear un registre d'animals de companyia no autòctons previst al títol III del nou text, amb la finalitat de gestionar-los adequadament. Així mateix s'ha ampliat l'abast d'alguns articles que únicament feien referència als gossos fins a

contemplar el conjunt de les espècies que avui dia es tenen com a animal de companyia.

Els canvis introduïts al títol IV, fauna salvatge, estan motivats per una necessitat de concretar alguns aspectes relatius a la conservació de les espècies protegides. El nou text preveu la classificació de les espècies protegides en diversos graus d'amenaça.

Pel que fa al títol VI, infraccions i sancions, s'ha actualitzat d'acord amb les modificacions aportades al conjunt del text.

Títol I. Disposicions generals

Article 1. Objecte

1. Aquesta Llei té per objecte establir normes per a la protecció dels animals, la tinença, el tracte, el maneig, el comerç i l'aprofitament dels animals domèstics, ja siguin de companyia o de renda, i dels animals salvatges, tant si són de fauna autòctona com de fauna no autòctona.

Als efectes d'aquesta Llei s'inclouen dins la categoria d'animals de companyia els animals d'assistència i de teràpia.

2. L'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei no s'estén a les activitats de caça i pesca, que es regulen per disposicions particulars.

Article 2. Finalitat i principis

1. La finalitat d'aquesta Llei és assolir el nivell màxim de protecció i benestar dels animals i afavorir una responsabilitat més elevada i una conducta més cívica de la ciutadania en la defensa i la preservació dels animals.

2. Els animals són éssers vius dotats de sensibilitat física i psíquica, i també de moviment voluntari. Han de rebre el tracte que, atenent-ne bàsicament les necessitats etològiques, en procuri el benestar.

3. Ningú no pot provocar sofriments ni maltractaments als animals.

4. Els animals de companyia no poden ser objecte d'embargament en cap procediment judicial.

Article 3. Definicions

D'acord amb aquesta Llei, s'entén per:

a) *Animals de companyia*: tots els animals domèstics que conviuen amb les persones i que habitualment no tenen congèneres de la mateixa espècie en estat salvatge. Compleixen la funció de ser útils a les persones en qualsevol aspecte que no sigui obtenir-ne productes, sinó qualsevol servei relacionat amb el lleure.

b) *Animals de renda*: tots els animals domèstics que es produeixen, reproduïxen, engreixen i en general es

crien per obtenir productes o per prestar serveis, ja sigui per a l'autoconsum o per a la comercialització.

c) *Animals domèstics*: els animals de companyia i els animals de renda.

d) *Fauna salvatge autòctona*: es defineixen com a espècies de la fauna autòctona el conjunt d'espècies, de subespècies, de poblacions i d'individus animals que són originaris d'Andorra o bé s'hi han introduït i actualment viuen i es reproduïxen de forma natural en estat salvatge, inclosos les que hi hibernen o hi són de pas.

e) *Fauna no autòctona*: comprèn el conjunt d'espècies, de subespècies, de poblacions i d'individus animals originaris de fora de l'Estat andorrà que viuen en règim de llibertat o que es mantenen en captivitat en col·leccions zoològiques o en règim de domesticació a la llar com a mascotes, ja siguin exemplars individuals o en lots. Se n'exclouen els animals de companyia i els animals de renda definits en aquest article.

f) *Animal de companyia no autòcton*: animal de la fauna no autòctona que de manera individual depèn dels humans, hi conviu i ha assumit el costum del captiveri.

g) *Animal ensalvatgit*: animal de companyia que perd les condicions que el fan apte per a la convivència amb les persones.

h) *Animal abandonat*: animal de companyia que no va acompanyat de cap persona ni duu cap identificació del seu origen o de la persona que n'és propietària, una vegada transcorregut el termini establert a la normativa vigent per ser recuperat.

i) *Animal salvatge urbà*: animal salvatge que viu compartint territori geogràfic amb les persones, referit al nucli urbà de ciutats i pobles, i que pertany a les espècies que s'han de determinar per via reglamentària.

j) *Nucli zoològic*: agrupacions zoològiques per exhibir animals, les instal·lacions per mantenir animals, els establiments de venda i cria d'animals, els centres de recollida d'animals, el domicili dels particulars on es fan vendes o altres transaccions amb animals i els de característiques similars que es determinin per via reglamentària.

k) *Gos d'assistència*: gos que ha estat ensinistrat, en un centre especialitzat i legalment establert, per donar servei i assistència a persones amb alguna discapacitat visual, auditiva o física, o que pateixen trastorns de l'espectre autista, diabetis, epilèpsia o altres malalties en què el suport d'un gos ensinistrat ha assolit resultats positius de forma demostrable.

l) *Gos de teràpia*: gos que ha estat ensinistrat, en un centre especialitzat i legalment establert, per

intervenir en sessions d'interacció assistida amb animals, amb persones a qui aporta un benefici en el procés terapèutic o educatiu.

m) *Associació de protecció i defensa dels animals*: entitat sense afany de lucre legalment constituïda que té entre els seus objectius o finalitats emparar i protegir els animals.

Article 4. Obligacions dels propietaris i dels posseïdors

1. Qualsevol persona que sigui propietària o posseïdora d'un animal té l'obligació de proporcionar-li l'alimentació i les cures adequades, tant en el tractament preventiu de malalties com en el guariment, d'aplicar les mesures sanitàries i de transport reglamentàries i de facilitar-li un allotjament d'acord amb les exigències de la seva espècie.

2. Qualsevol persona que sigui propietària o posseïdora d'un animal és responsable dels danys, els perjudicis i les molèsties que l'animal pugui ocasionar a les persones i als béns públics o privats.

3. Els propietaris d'animals inclosos a la llista d'espècies que, a aquest efecte, s'estableixi reglamentàriament, han de contractar i mantenir en vigor una pòlissa d'assegurances amb una companyia legalment establerta al Principat que cobreixi la responsabilitat civil pels danys i els perjudicis que l'animal pugui ocasionar a tercers.

4. Qualsevol persona que sigui propietària o posseïdora d'un animal té l'obligació d'adoptar les mesures necessàries perquè l'animal no embruti les vies i els espais públics i les propietats de titularitat privada i de retirar-ne immediatament les matèries fecals.

5. Qualsevol persona que sigui posseïdora d'un animal té l'obligació de declarar-ne les cadellades o les cries al registre corresponent.

Article 5. Transport, importació i exportació

1. Tota importació d'animals requereix l'autorització d'entrada per mitjà del departament del Govern que tingui les competències assignades. L'autorització d'entrada es lliura després de presentar la documentació corresponent, que s'estableix reglamentàriament.

2. Tota exportació requereix l'autorització de sortida per mitjà del departament del Govern que tingui les competències assignades. L'autorització de sortida es lliura després de presentar la documentació corresponent, que s'estableix reglamentàriament.

3. Durant el transport els animals han de disposar d'un espai adaptat a les condicions de l'espècie. Els mitjans de transport o els embalatges han de ser concebuts per protegir els animals de la intempèrie i

de les diferències climàtiques fortes. En la càrrega i la descàrrega dels animals s'ha d'utilitzar un equip adequat per evitar-los danys o sofriments.

Article 6. Actuacions prohibides

Queden prohibides les actuacions següents:

1. Maltractar o agredir físicament els animals o sotmetre'ls a qualsevol altra pràctica que els provoqui sofriments o danys injustificats.

2. Abandonar un animal.

3. Mantenir-los en instal·lacions indegudes des del punt de vista higiènic i sanitari, de benestar i de seguretat de l'animal.

4. Mantenir-los en estat de desnutrició o assedegats sense una prescripció facultativa.

5. Les intervencions quirúrgiques destinades a modificar l'aparença d'un animal de companyia o amb altres finalitats no curatives i, en particular, l'amputació de la cua, l'amputació de les orelles, la secció de les cordes vocals i l'ablació de les ungles i de les dents.

6. Donar-los com a premi o en compensació d'altres adquisicions.

7. Vendre'ls o cedir-los en adopció a menors d'edat no emancipats sense l'autorització del pare, la mare o el tutor i a persones incapacitades sense l'autorització del seu representant legal.

8. La venda ambulat d'animals fora de les fires i els mercats legalitzats.

9. L'accés d'animals a tota mena de locals destinats a la fabricació, l'emmagatzematge, el transport i la manipulació d'aliments.

10. La circulació i la permanència d'animals a les piscines públiques, exceptuant els gossos d'assistència o de teràpia definits en l'article 3.

11. Obligar-los a treballar o a produir en cas de malaltia o desnutrició o en desacord amb les característiques dels animals, o sobreexplotar-los fins a posar-ne en perill la salut.

12. Subministrar-los substàncies no permeses amb la finalitat d'augmentar-ne el rendiment o la producció.

13. Alienar a títol oneros o gratuït animals amb una destinació diferent del sacrifici sense la diligència oportuna en la seva documentació sanitària si pateixen malalties parasitàries o infectocontagioses en període d'incubació.

14. Exhibir-los de forma ambulat com a reclam.

15. Mantenir-los lligats durant la major part del dia o limitar-los de forma duradora el moviment necessari per a ells.

16. Mantenir-los en locals públics o privats en condicions de qualitat ambiental, lluminositat,

soroll, fum i similars que els puguin afectar tant físicament com psicològicament.

17. Matar-los per joc o perversitat o torturar-los.

18. L'accés dels animals a les propietats públiques o privades que en prohibeixin l'accés mitjançant la senyalització corresponent.

19. L'accés d'animals a tota mena de cultius agrícoles, exceptuant els animals de renda definits reglamentàriament.

Article 7. Activitats prohibides

1. Es prohibeix l'ús d'animals en espectacles, lluites i altres activitats si els poden ocasionar sofriment o ferir la sensibilitat de les persones que els contemplen.

2. Es prohibeix el tir al gall, el tir al colom, la lluita de galls i la de gossos, les curses de braus amb mort i altres pràctiques similars.

3. Es prohibeixen els sacrificis d'animals en espais públics.

Article 8. Estada d'animals en establiments de concurrència pública i en transports d'ús públic

Els propietaris d'establiments de concurrència pública com hotels, pensions, restaurants, residències, bars, cafeteries, caves, magatzems, botigues, així com el transport públic, taxis i similars, hi poden prohibir l'accés i la permanència d'animals, excepte si es tracta d'animals que procurin una assistència a persones discapacitades o bé assistència personal acreditada o assistència terapèutica o als serveis públics. Aquesta excepció s'aplica a animals que es trobin en actiu i acompanyats per l'usuari, així com a animals en procés d'ensinistrament acompanyats per l'instructor. Tant l'usuari com l'instructor han de poder justificar mitjançant la documentació oportuna l'ús de l'animal en el procés d'assistència.

Article 9. Sacrifici dels animals i controls especials

1. Si un animal s'ha de sacrificar, s'han d'utilitzar els mètodes que impliquin el sofriment mínim i que provoquin una pèrdua de la consciència immediata.

2. El sacrifici s'ha de fer sota el control d'un veterinari legalment establert.

3. Correspon al Govern establir les normes de sacrifici.

4. Sense perjudici del que disposen els apartats 1 i 2, quan es tracti d'animals de renda criats a casa, per a l'autoconsum, es poden sacrificar pels sistemes tradicionals.

5. En casos especials en què s'hagi de controlar la població d'una espècie o bé un individu d'aquesta espècie que hagi esdevingut perjudicial per a altres

poblacions animals, l'agricultura, la ramaderia, l'ecosistema, així com per raons de sanitat animal o de salut i de seguretat pública, el Govern estableix reglamentàriament les condicions quant a zones, períodes, mètodes i persones autoritzades per fer-ne el control i eventualment el sacrifici.

6. Es prohibeix sacrificar animals de companyia a les instal·lacions per al manteniment d'animals de companyia, i als nuclis zoològics en general, excepte per motius humanitaris, sanitaris o comportamentals, amb el diagnòstic previ d'un equip professional legalment establert.

Article 10. Nuclis zoològics

1. Amb la finalitat d'assegurar el manteniment de les condicions d'habitabilitat, higièniques i sanitàries i de protecció adequades de les espècies, els centres i els establiments que alberguin, comerciïn, tractin o on es reproduïxin animals, tant domèstics com salvatges, s'han de registrar com a nuclis zoològics.

2. Queden exclosos, pel que fa a l'apartat anterior, els animals de renda, tal com es defineixen a l'article 3.b), i que queden previstos al capítol segon del títol III.

3. A l'efecte d'aplicar els apartats anteriors, es crea el Registre de Nuclis Zoològics, que depèn del Departament d'Agricultura i del Departament de Patrimoni Natural. En aquest Registre s'han d'inscriure els centres i els establiments d'animals següents, la ubicació dels quals ha de ser degudament autoritzada pel comú corresponent:

a) Nuclis que alberguin animals domèstics

b) Nuclis que alberguin animals salvatges de fauna autòctona

c) Nuclis que alberguin animals salvatges de fauna no autòctona

4. Per reglament, el Govern ha de classificar i establir les condicions d'atorgament de l'autorització de nucli zoològic, segons els punts 1 i 2, les obligacions de funcionament, així com el tipus d'instal·lacions i les condicions que han de complir.

5. Cada nucli zoològic ha de portar un registre amb les dades de cadascun dels animals que hi entren i en surten; es crea, doncs, el llibre de registre, que ha d'estar a disposició de les autoritats competents sempre que ho requereixin.

Article 11. Comís i aïllament

1. Els ministeris responsables de l'agricultura i del patrimoni natural i les persones legalment autoritzades poden comissar els animals si hi ha indicis manifestos de maltractaments o tortures, si presenten símptomes d'agressió física o desnutrició o

si es troben en instal·lacions inadequades, definides per reglament.

2. Els ministeris responsables de l'agricultura i del patrimoni natural poden ordenar l'aïllament o el comís dels animals si s'ha diagnosticat una malaltia transmissible a les persones o a altres animals, ja sigui per sotmetre'ls a un tractament curatiu adequat o bé per sacrificar-los si és necessari. Excepte que ho prevegin normes particulars, el sacrifici d'aquests animals no comporta cap indemnització ni pagament al propietari.

3. Els animals que hagin causat lesions a persones o a altres animals, així com els que siguin sospitosos de patir la ràbia, han de ser sotmesos a control veterinari durant 14 dies. El període d'observació té lloc a la gossera oficial. L'observació d'un animal agressor pot fer-se també al domicili del propietari sota la seva responsabilitat i amb un informe previ dels serveis veterinaris.

4. Les despeses ocasionades per la retenció, el control i el transport dels animals mencionats són a càrrec dels propietaris.

Article 12. Associacions de protecció i defensa dels animals

1. Són associacions de protecció i defensa dels animals les associacions sense finalitat de lucre, legalment constituïdes i que tinguin com a finalitat principal la defensa i la protecció dels animals.

2. Les associacions que compleixin els requisits legals vigents han de ser inscrites en un registre creat a aquest efecte. El Govern pot atorgar-los el títol d'entitats col·laboradores i pot convenir-hi la realització d'activitats encaminades a la protecció i la defensa dels animals.

3. Aquestes associacions poden instar que es duguin a terme inspeccions en els casos concrets en què hi hagi indicis d'irregularitats. Les associacions tenen la consideració d'interessades en els procediments sancionadors establerts per aquesta Llei en els casos en què hagin formulat la denúncia corresponent o hagin formalitzat la compareixença en l'expedient sancionador, sens perjudici de la privacitat de les dades de caràcter personal.

4. El Govern pot establir ajuts per a les associacions que han obtingut el títol d'entitats col·laboradores, destinats a les activitats que duguin a terme amb relació a la protecció i la defensa dels animals, especialment per a l'execució de programes d'adopció d'animals de companyia en famílies qualificades, en la promoció de campanyes i programes d'esterilització d'animals de companyia, i també la promoció de campanyes de sensibilització de la ciutadania.

Títol II. Sanitat

Article 13. Control sanitari

1. El Govern ha de vetllar especialment pel control de les malalties infectocontagioses i parasitàries en tot tipus d'animals que puguin comportar un perjudici per a les persones i per a les poblacions animals, i està facultat per adoptar les mesures necessàries per preservar la salut pública i la salut animal.

2. El control sanitari de tota mena d'animals correspon als serveis veterinaris oficials.

Article 14. Epizooties i zoonosis

1. El Govern, mitjançant un reglament, ha d'establir la llista de les malalties de declaració obligatòria específiques dels animals que siguin molt difusibles o difícils de combatre (epizooties) i les malalties dels animals que constitueixen perill per a la població humana (zoonosis).

2. El ministeri responsable de l'agricultura i el ministeri responsable de la sanitat han de proposar al Govern l'actualització periòdica de la qualificació d'aquestes malalties i establir-ne les revisions i les inspeccions que cal fer com a mesura preventiva.

3. S'han d'establir reglamentàriament les mesures pertinents per combatre i controlar tant les epizooties com les zoonosis.

4. El ministeri encarregat de la sanitat ha de comunicar al ministeri encarregat de l'agricultura qualsevol cas de zoonosi detectat en persones perquè s'instaurin el més aviat possible les mesures de prevenció i de control.

5. El ministeri encarregat de l'agricultura ha de comunicar al ministeri encarregat de la sanitat qualsevol cas de zoonosi detectat en animals perquè s'instaurin tan aviat com sigui possible les mesures de prevenció i de control.

Article 15. Comunicació de malalties

1. Els veterinaris legalment establerts han de comunicar tan ràpid com sigui possible al Departament d'Agricultura l'existència de qualsevol de les malalties de declaració obligatòria i atènyer-se en tot moment al que ordeni l'autoritat pertinent.

2. Els propietaris d'animals, i qualsevol ciutadà, si sospiten que un animal està infectat per les zoonosis o epizooties que hagin estat determinades de declaració obligatòria, tenen l'obligació de posar-ho en coneixement dels serveis veterinaris oficials.

Article 16. Experimentació

Els aspectes relacionats amb la tinença i la protecció dels animals utilitzats en procediments d'experimentació són regulats per la legislació

específica en la matèria. Aquesta legislació ha de complir, com a mínim, amb els principis de benestar animal contemplats en la present Llei.

Article 17. Exposicions, concursos i qualsevol manifestació amb presència d'animals

Tota exposició, concurs i qualsevol altra manifestació amb presència d'animals necessita les autoritzacions del Comú concernit per a l'acte organitzat, com la del ministeri o els ministeris concernits. Les fires tradicionals de caràcter parroquial se segueixen organitzant segons el costum, amb una comunicació prèvia al ministeri o als ministeris concernits perquè posin a disposició dels comuns els serveis necessaris per al compliment d'aquesta Llei.

Títol III. Animals domèstics

Capítol primer. Animals de companyia

Article 18. Identificació i Registre d'Animals de Companyia

1. Tot animal de companyia que es comercialitzi, se cedeixi o es doni en adopció ha de lliurar-se identificat.
2. La identificació s'efectua pels sistemes i amb les característiques de l'animal que s'estableixin reglamentàriament i l'ha de fer un veterinari legalment establert.
3. Tot animal de companyia s'ha d'identificar en un termini màxim de quatre mesos a partir de la data de naixement.
4. Qualsevol veterinari ha de comunicar al propietari d'un animal no identificat l'obligació d'identificar-lo. En cas de refús, el veterinari ha de notificar el fet al Registre d'Animals de Companyia.
5. Els propietaris o els posseïdors d'animals de companyia estan obligats a registrar els seus animals al Registre d'Animals de Companyia en un termini màxim de quatre mesos a partir de la data de naixement.
6. Es crea el Registre d'Animals de Companyia sota la tutela del Departament d'Agricultura. El seu funcionament es desenvoluparà reglamentàriament.
7. Es crea el Registre d'Animals de Companyia No Autòctons sota la tutela del Departament de Patrimoni Natural. El seu funcionament es desenvoluparà reglamentàriament.
8. L'adquisició, reconeixement, suspensió i pèrdua de la condició de gos d'assistència, l'acreditació i la identificació s'establiran reglamentàriament.

Article 19. Estada d'animals en establiments públics, en transports d'ús públic i la seva circulació en vies públiques

1. L'accés i la permanència d'animals en establiments i transports d'ús públic definits a l'article 8, sense perjudici del que disposa aquest article, o sempre que el propietari no ho hagi prohibit, i la seva circulació per espais públics comporta el compliment dels requisits següents: portar collar i anar subjectes amb una corretja o cadena o disposar d'un mitjà de contenció específic per l'espècie considerada.
2. Han de portar morrió els gossos la perillositat dels quals sigui raonablement previsible ateses la seva natura i les seves característiques.

Article 20. Gos perillós

1. D'acord amb aquesta Llei, un gos es considera perillós quan, sense cap tipus de provocació ni malícia, mossega o ataca una persona que es comporta pacíficament i d'acord amb la llei, o bé un altre animal el posseïdor del qual respecta la llei, i els causa una lesió que comporti una intervenció mèdica o veterinària. També es considera perillós quan, a l'exterior de l'habitatge o del vehicle del seu posseïdor, o bé a l'exterior d'una propietat privada degudament tancada, mossega o ataca una persona o un altre animal, o bé manifesta d'una forma evident agressivitat vers una persona que es comporta pacíficament i segons la llei.
2. El procediment per determinar si un gos és perillós i l'aplicació de les mesures de control dels gossos perillosos es fixen reglamentàriament.
3. Sense perjudici del que disposen els apartats 1 i 2, el Govern estableix una reglamentació específica pel que fa als gossos d'atac i els gossos de guarda o defensa.

Article 21. Sanitat

Els propietaris o els posseïdors d'animals de companyia estan obligats a complir les mesures sanitàries que estableixi el Govern.

Article 22. Concursos i exposicions

1. Els locals destinats a concursos o exposicions han de disposar d'un local d'infermeria amb el material suficient per al veterinari i en el qual es puguin atendre els animals que necessitin assistència.
2. És obligatori, per a tots els animals que participin en concursos o exposicions, presentar la documentació que es deriva del desenvolupament d'aquesta Llei.

Article 23. Venda

1. Els establiments dedicats a la venda d'animals de companyia, així com els particulars que efectuïn

venda directa d'animals de companyia, han de complir, sense perjudici de les altres disposicions que els són aplicables, les normes següents:

a) Han de ser declarats nuclis zoològics al Departament d'Agricultura o al Departament de Patrimoni Natural.

b) Han de dur un registre, a disposició dels organismes esmentats, en el qual constin les dades a les quals fa referència l'article 10.5.

c) Els animals s'han de vendre desparasitats, lliures de tota malaltia i identificats.

2. L'existència d'un servei veterinari dependent de l'establiment que atorga certificats de salut per a la venda dels animals no eximeix el venedor de responsabilitat davant malalties en fase d'incubació no detectades en el moment de la venda.

Article 24. Abandonament

1. A fi d'evitar situacions degradants i per raons de salut pública, està prohibit abandonar els animals de companyia.

2. Es considera que un animal està abandonat quan no està identificat d'acord amb el que estableix l'article 18 d'aquesta Llei ni va acompanyat de cap persona. En aquest cas la gossera oficial d'acolliment temporal s'ha de fer càrrec de l'animal i l'ha de retenir fins que sigui recuperat, cedit o sacrificat, tal com estableix l'article 9.6.

3. El termini per recuperar un animal sense identificació és de vuit dies naturals.

4. Si l'animal porta identificació, s'ha d'avisar el propietari, que té un termini de deu dies per recuperar-lo, després d'abonar les despeses que ha originat el seu manteniment. Un cop transcorregut aquest temps, si el propietari no l'ha recuperat, l'animal es considera abandonat. En el cas de no ser localitzat el propietari en el termini de 15 dies naturals, el Govern publica l'avís corresponent al BOPA i un cop transcorregut el termini de 15 dies naturals des de l'endemà de la data de publicació, l'animal se sacrifica segons el que estableix l'article 9.6 o es dona en adopció.

5. Els gossos que circulin lliurement fora dels nuclis habitats no es consideren animals abandonats i per a aquests casos s'aplica l'article 9.5.

Article 25. Servei de recollida i gossera oficial

1. Correspon a l'Administració recollir els animals abandonats que circulin per les vies i els espais públics i transportar-los a la gossera oficial.

2. D'acord amb l'apartat anterior, correspon al Govern disposar d'unes dependències d'acolliment temporal (gossera oficial) degudament condicionades segons el que estableix aquesta Llei.

3. El sacrifici, l'esterilització, la desparasitació i la vacunació d'aquests animals s'han de fer sota el control d'un veterinari oficial.

4. Els propietaris d'animals de companyia poden lliurar-los a la gossera oficial perquè siguin donats a terceres persones o sacrificats en les condicions establertes a l'article 9.6. Les despeses ocasionades pels animals mencionats són a càrrec del propietari.

5. El Govern pot cedir la gestió de la gossera oficial d'acord amb la normativa vigent.

6. El funcionament de la recollida d'animals de companyia i la gestió de la gossera es desenvolupen reglamentàriament.

Article 26. Residències i refugis per al manteniment temporal d'animals

1. Les residències d'animals de companyia, les escoles d'ensinistrament i les altres instal·lacions que alberguin animals domèstics de companyia s'han d'inscriure al Registre de Nuclis Zoològics del Departament d'Agricultura com a requisit imprescindible per funcionar.

2. Les residències d'animals de companyia i les altres instal·lacions d'aquesta mena han de disposar del servei d'un veterinari legalment establert, encarregat de vigilar l'estat físic i sanitari dels animals residents. L'ingrés d'un animal en aquests centres únicament es pot fer després de verificar els documents d'identificació i els documents de vacunació corresponents.

3. Si un animal es posa malalt, el centre ho ha de comunicar immediatament al propietari o al responsable, el qual pot donar l'autorització per a un tractament veterinari o pot recollir l'animal.

4. Els titulars de residències d'animals o instal·lacions similars han de prendre les mesures necessàries per evitar contagis entre els animals residents i els del seu entorn, i comunicar als serveis veterinaris de l'Administració les malalties que siguin de declaració obligatòria.

Capítol segon. Animals de renda

Article 27. Maneig

1. Les disposicions del títol I i del títol II d'aquesta Llei que fan referència a les condicions higièniques i sanitàries i de tracte s'apliquen al maneig d'animals. Pel que fa a la sanitat, els animals de renda queden sotmesos a les disposicions i els reglaments vigents i als que es puguin aprovar en el futur.

2. Per poder acollir i allotjar animals, les corts, els estables i els altres allotjaments han de:

- a) tenir una zona protegida del medi exterior;
- b) estar ben ventilats;

- c) reunir les condicions higièniques establertes reglamentàriament;
- d) tenir les dimensions mínimes per animal, tant en superfície com en alçada, que es determinin reglamentàriament i que en tot cas permetin una permanència còmoda de l'animal;
- e) disposar de tanques o altres mitjans que, sense ocasionar danys o molèsties físiques, evitin les fugues;
- f) disposar de sistemes de proveïment d'aigua potable i de subministrament d'aigua a pressió i en quantitat suficient per a la neteja i l'evacuació de líquids residuals per a les espècies que ho requereixin.

Article 28. Padral

1. El Padral és el registre d'animals de renda que es crien a les explotacions que es troben dins el territori del Principat d'Andorra. S'adscriu al Departament d'Agricultura, sense perjudici del Padral dels comuns respectius.
2. Tot animal de renda s'ha de registrar al Padral del Departament d'Agricultura, sense perjudici del Padral dels comuns respectius.
3. El ministeri responsable de l'agricultura estableix reglamentàriament les normes que regeixen el Padral.

Títol IV. Fauna salvatge

Article 29. Fauna autòctona

1. Es prohibeix molestar intencionalment la fauna salvatge, especialment durant el període de reproducció, de dependència i d'hibernació.
2. Queda prohibit capturar, prendre, transportar, vendre i comprar nius, ous i cries d'espècies de la fauna autòctona.
3. S'han d'establir reglamentàriament les condicions que regulen les activitats fotogràfiques, científiques, esportives i de lleure que poden afectar les espècies de la fauna salvatge autòctona.

Article 30. Espècies protegides

1. La qualificació d'espècie protegida s'aplica a tota espècie animal de la fauna autòctona que requereixi una protecció especial. Les espècies protegides s'especifiquen reglamentàriament i se n'estableix el grau d'amenaça.
2. La captura, la compra i la venda d'animals morts o vius pertanyents a espècies protegides, de parts o de productes obtinguts a partir d'aquestes espècies estan prohibides.
3. El ministeri responsable del patrimoni natural pot autoritzar la importació, l'exportació, el transport i la possessió d'animals morts o vius pertanyents a

espècies protegides, de parts o de productes obtinguts a partir d'exemplars d'aquestes espècies amb els permisos corresponents i els certificats del país d'origen.

4. El ministeri responsable del patrimoni natural pot autoritzar, amb finalitats culturals i de difusió de les campanyes de protecció i conservació de la fauna, l'exhibició d'exemplars vius o morts pertanyents a espècies protegides, de parts o de productes obtinguts a partir d'exemplars d'aquestes espècies.

5. El ministeri responsable del patrimoni natural pot comissar els exemplars vius o morts pertanyents a espècies protegides que estan en possessió de particulars o que són exposats per a la venda o l'exhibició pública que infringeixin aquesta Llei.

6. Es prohibeix la destrucció dels hàbitats de reproducció de les espècies protegides que presentin un grau d'amenaça igual o superior al definit com a "vulnerable" segons els criteris de la Unió Internacional per la Conservació de la Natura (UICN).

7. En condicions estrictament controlades, el ministeri responsable del patrimoni natural pot autoritzar la captura en viu amb finalitats científiques no experimentals, culturals, de reproducció en captivitat, de repoblació o de reintroducció en altres zones, d'exemplars adults d'algunes de les espècies protegides vinculades a projectes de conservació. En casos excepcionals i amb els mateixos fins, es pot autoritzar també la recollida d'ous i de cries.

8. En cas d'animals morts o d'animals ferits que s'han de sacrificar perquè no s'aconsegueix que es recuperin, el ministeri responsable del patrimoni natural en pot autoritzar la taxidèrmia i la permanència posterior en centres de caràcter científic, cultural i educatiu.

9. Només es permet la taxidèrmia als particulars si es demostra l'origen legal de l'animal i es disposa de l'autorització prèvia del ministeri responsable del patrimoni natural. En cap cas no s'autoritza la comercialització dels animals naturalitzats.

Article 31. Fauna no autòctona

1. La protecció de la fauna no autòctona es regeix pel que estableixen aquesta Llei, els tractats i els convenis internacionals signats per l'Estat andorrà.

2. La venda en establiments comercials, la tinença i l'exhibició pública d'animals de la fauna no autòctona que prové d'instal·lacions de cria en captivitat, amb finalitats comercials i degudament legalitzades, requereix, per cada animal, la possessió del certificat acreditatiu de l'origen, a més de la documentació que es pot estipular per via reglamentària.

3. La cria en captivitat de fauna no autòctona destinada a la comercialització està prohibida.

Títol V. Inspecció i control

Article 32. Competències

1. És competència del ministeri responsable de l'agricultura vetllar pel compliment de la normativa vigent pel que fa als animals domèstics de companyia i de renda, tal com es defineixen en aquesta Llei.

2. És competència del ministeri responsable del patrimoni natural vetllar pel compliment de la normativa vigent pel que fa als animals salvatges, tant els de fauna autòctona com els de fauna no autòctona.

3. Els comuns estan facultats per a la inspecció i el control de la Llei a l'efecte de prevenir les infraccions lleus previstes a l'article 33.1, apartats a), b) i h).

4. Correspon als comuns controlar els animals salvatges urbans.

5. Correspon al ministeri responsable de l'agricultura vigilar i inspeccionar els nuclis zoològics amb animals de companyia, especialment els establiments de venda, guarda, recollida i cria, i, si escau, comissar els animals de companyia.

Títol VI. Infraccions i sancions

Article 33. Infraccions

Les infraccions a les disposicions que regulen la tinença d'animals es classifiquen en faltes lleus, greus i molt greus.

1. Són infraccions lleus:

a) La possessió d'un animal de companyia no identificat o no registrat d'acord amb l'article 18.

b) La presència d'animals en establiments de concurrència pública o en transports públics quan el propietari ho hagi prohibit d'acord amb els articles 8 i 19.

c) L'incompliment, per part dels propietaris d'establiments de concurrència pública o de vehicles d'ús públic de les excepcions previstes en l'article 8 en referència als gossos d'assistència, de teràpia o utilitzats pels serveis públics.

d) No notificar, un veterinari, el supòsit establert a l'apartat 18.4.

e) La venda d'animals als menors d'edat no emancipats o a persones incapacitades sense l'autorització del pare, la mare o el representant legal.

f) L'incompliment de l'article 6.6 i de l'article 6.14.

g) El transport d'animals amb vulneració dels requisits establerts reglamentàriament segons l'article 5.

h) Embrutar les vies i els espais públics.

i) L'incompliment de l'article 4.3 i de l'article 4.5.

j) L'incompliment de l'article 28.2.

k) L'incompliment de l'article 6.15 així com el manteniment dels animals en instal·lacions inadequades des del punt de vista del seu benestar, si no els comporta un risc greu per a la salut.

l) No evitar la fugida d'animals.

m) Maltractar animals.

n) Subministrar a un animal substàncies que li causin alteracions lleus de la salut.

o) Subministrar a un animal substàncies que li causin alteracions lleus del comportament, en els casos en què no hagin estat prescrites per un veterinari.

p) No donar als animals l'atenció veterinària necessària per garantir-ne la salut, si això no els causa perjudicis greus.

q) L'accés dels animals a les propietats públiques o privades que en prohibeixin l'accés mitjançant la senyalització corresponent.

r) Qualsevol altra infracció de les disposicions d'aquesta Llei o de les normes que la desenvolupin que no estigui qualificada de greu o molt greu.

2. Són infraccions greus:

a) El manteniment d'animals sense l'alimentació necessària, en estat de desnutrició, assedegats, o sense proporcionar-los les cures necessàries amb infracció dels articles 4.1 i 6.4.

b) El manteniment d'animals en instal·lacions inadequades des del punt de vista higiènic o sanitari.

c) L'accés d'animals a tota mena de locals destinats a la fabricació, l'emmagatzematge, el transport i la manipulació d'aliments.

d) La circulació i la permanència d'animals a les piscines públiques exceptuant els gossos d'assistència o de teràpia definits en l'article 3.

e) No enregistrar-se com a nucli zoològic d'acord amb l'article 10.1 i no posseir o tenir incomplet el llibre de registre establert segons l'article 10.5.

f) L'incompliment de les mesures sanitàries establertes a l'article 15.2 i a l'article 21.

g) L'acolliment i l'allotjament d'animals de renda amb incompliment dels requisits establerts a l'article 27.2.

h) La venda ambulat d'animals fora de mercats i fires legalitzats.

i) La importació i l'exportació d'animals sense tenir en compte els requisits previstos en aquesta Llei.

j) Obligar els animals a treballar o a produir en cas de malaltia o desnutrició o sobreexplotar-los de manera que se'n faci perillar la salut.

k) L'incompliment del que disposa l'article 23.

l) L'alienació d'animals amb malalties, tret que en el moment de la transacció el venedor en desconegui la malaltia.

m) L'incompliment de l'article 17.

n) L'incompliment de l'article 26.

o) Incomplir, els nuclis zoològics, qualsevol de les condicions i els requisits establerts a l'article 10.

p) Vendre animals o fer-ne donació si no han estat declarats o registrats.

q) Maltractar o agredir físicament els animals si els comporta conseqüències greus per a la salut o els provoca sofriments.

r) Fer matances públiques d'animals.

s) Subministrar substàncies a un animal que li causin alteracions greus de la salut.

t) Subministrar substàncies a un animal que li causin alteracions greus del comportament en casos en què no hagin estat prescrites per un veterinari.

u) Abandonar animals, si s'ha fet en unes circumstàncies que no els comporten cap risc.

v) L'accés d'animals a tota mena de cultius agrícoles, exceptuant els animals de renda definits reglamentàriament.

x) Reincidir en la comissió d'infraccions lleus.

3. Són infraccions molt greus:

a) L'incompliment del que disposa l'article 7.

b) Els maltractaments i les agressions físiques greus als animals.

c) No comunicar al Departament d'Agricultura, un veterinari, l'existència de qualsevol epizootia o zoonosi catalogada de declaració obligatòria segons l'article 15.1.

d) L'incompliment del que disposa l'article 16.

e) L'esterilització, la pràctica de mutilacions i el sacrifici, en contra de les condicions i dels requisits establerts per aquesta Llei.

f) La utilització de mètodes de sacrifici dels animals que contravinguin les disposicions d'aquesta Llei.

g) El subministrament de substàncies no permeses als animals amb la finalitat d'augmentar-ne el rendiment o la producció.

h) L'incompliment dels requisits establerts a l'article 20, referit a la tinença de gossos perillosos, d'atac o de defensa, o de les disposicions reglamentàries que s'estableixin.

i) L'incompliment del que disposen els articles 29.1 i 29.2.

j) L'incompliment dels requisits establerts als articles 30.2, 30.3, 30.6, 30.7, 30.8 i 30.9.

k) L'incompliment dels articles 31.2 i 31.3.

l) Abandonar animals, si s'ha fet en unes circumstàncies que els puguin comportar danys greus.

m) Capturar gossos i gats amb l'ús d'armes de foc en contra de les condicions i dels requisits establerts a l'article 9.

n) Organitzar baralles de gossos, de galls o d'altres animals, i també participar en aquest tipus d'actes.

o) Mantenir els animals sense l'alimentació necessària o en instal·lacions inadequades des del punt de vista higienicosanitari i de benestar, si els perjudicis als animals són molt greus.

p) La fabricació no autoritzada, la falsificació, la manipulació o la utilització fraudulenta de les marques o els sistemes i els documents oficials d'identificació i registre.

q) Reincidir en la comissió d'infraccions greus.

Article 34. Sancions

1. Les infraccions comeses contra aquesta Llei se sancionen amb multes de 60 € a 12.000 €.

2. La imposició d'una sanció per infraccions de caràcter greu i molt greu pot comportar el comís dels animals afectats. De la mateixa manera, pot comportar la baixa de l'establiment del Registre de Nuclis Zoològics i el tancament definitiu o la clausura temporal de l'establiment durant un període màxim de dos anys.

3. Segons la seva classificació, les infraccions se sancionen de la manera següent:

a) Infraccions lleus: multa de 60 € a 300 €.

b) Infraccions greus: multa de 300,01 € a 3.000 €.

c) Infraccions molt greus: multa de 3.000,01 € a 12.000 €.

4. En la imposició de les sancions s'ha de tenir en compte, per graduar la quantia de les multes i la imposició de les sancions accessòries, els criteris següents:

a) La transcendència social i el perjudici causat per la infracció comesa.

b) L'ànim de lucre il·lícit i la quantia del benefici obtingut en la comissió de la infracció.

c) La reiteració o la reincidència en la comissió d'infraccions.

d) La irreparabilitat dels danys causats al medi ambient o l'elevat cost de reparació.

e) El grau d'intencionalitat en la comissió de la infracció.

Article 35. Reincidència

D'acord amb aquesta Llei, s'entén per "reincidència" quan hi ha dues resolucions fermes per la mateixa infracció o per les infraccions de naturalesa diferent tipificades en aquesta Llei en el termini de 5 anys.

Article 36. Altres responsabilitats

La imposició de qualsevol sanció prevista per aquesta Llei no exclou la responsabilitat civil o penal i la indemnització eventual per danys i perjudicis que puguin correspondre a la persona sancionada. Si hi ha un procés penal en curs se suspèn la tramitació del procediment administratiu fins que es dicti una sentència ferma en la via penal.

Article 37. Procediment sancionador

Per imposar les sancions previstes per aquesta Llei cal seguir el procediment sancionador regulat per la normativa vigent.

Article 38. Expedients sancionadors

1. Mitjançant els seus agents, l'Administració pot comissar animals quan hi hagi indicis racionals d'haver-se comès una infracció tipificada en aquesta Llei com a greu o molt greu i s'obri un expedient sancionador. El comís té caràcter preventiu fins a la resolució definitiva de l'expedient sancionador, que pot transformar la mesura preventiva de comís en sanció complementària o deixar-la sense efecte i retornar l'animal al propietari. En cas d'acordar-se el comís, l'Administració en decideix el destí més adient en funció de les característiques de l'espècie. En tot cas les despeses ocasionades per l'aplicació d'aquest article són a càrrec dels propietaris infractors.

2. Correspon als ministeris responsables de l'agricultura i del patrimoni natural i els comuns, segons les competències respectives d'inspecció i de control establertes a l'article 32, la incoació, la tramitació i la resolució dels expedients, llevat de la resolució de les sancions molt greus, que correspon al Govern. No obstant això, els comuns o els ministeris competents que iniciïn un procediment sancionador s'ho han de comunicar recíprocament. La notificació corresponent comporta la inhibició de l'òrgan al qual s'hagi notificat per no incoar dos procediments sancionadors pels mateixos fets.

Article 39. Prescripció

Les infraccions a les quals fa referència aquesta Llei prescriuen al cap d'un any pel que fa a les infraccions lleus, al cap de dos anys les greus i al cap de tres anys les molt greus. El termini de la prescripció es comença a comptar el dia que s'hagi comès la

infracció i s'interromp des del moment en què el procediment s'adreça contra l'infractor.

Disposició derogatòria

Aquesta Llei deroga la Llei de tinença i protecció d'animals del 30 de juny de 1998, així com totes les disposicions de rang igual o inferior que s'hi oposin.

Disposició final

S'estableix un termini de 12 mesos, a comptar de la data de publicació d'aquesta Llei, perquè les persones propietàries d'algun tipus d'animal dels especificats en aquesta Llei puguin regular-ne la situació.

Aquesta Llei entrarà en vigor el dia següent de publicar-se al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

En els termes precedents es formula l'informe de la Comissió Legislativa de Sanitat i Medi Ambient que, d'acord amb l'article 100.1 del Reglament del Consell General, es trameta al M.I. Sr. Síndic General, als efectes escaients.

Sílvia Calvó Armengol

Vicepresidenta de la Comissió Legislativa de Sanitat i Medi Ambient

Xavier Montané Atero

President de la Comissió Legislativa de Sanitat i Medi Ambient

3- PROCEDIMENTS ESPECIALS

3.6 Tractats internacionals

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 26 de juny del 2012, ha examinat la **Publicació de l'annex II del Conveni internacional contra el dopatge en l'esport, fet a París el 19 d'octubre del 2005, esmenat el 17 de novembre del 2010**, que li ha tramès el M. I. Sr. Cap de Govern, registrada en data 25 de juny, i exercint les competències que li atribueix el Reglament del Consell General, ha acordat segons el que preveu l'article 90 del Reglament del Consell General i als efectes previstos en l'article 25.2 de la Llei qualificada reguladora de l'activitat de l'Estat en matèria de tractats, la seva publicació.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 26 de juny del 2012

Vicenç Mateu Zamora

Síndic General

Publicació de l'annex II del Conveni internacional contra el dopatge en l'esport, fet a París el 19 d'octubre del 2005, esmenat el 17 de novembre del 2010

Atès que, d'acord amb l'apartat 1 de l'article 25 de la Llei reguladora de l'activitat de l'Estat en matèria de tractats del 19 de desembre de 1996, el Govern, en la sessió del 20 de juny del 2012, ha acordat aprovar l'esmena de l'annex II del Conveni internacional contra el dopatge en l'esport, fet a París el 19 d'octubre del 2005;

Atès que, d'acord amb l'apartat 2 del mateix article 25, el Govern ho ha comunicat als coprínceps i al Consell General;

Atès que el Conveni internacional contra el dopatge en l'esport, fet a París el 19 d'octubre del 2005 és vigent a Andorra des de l'1 de març del 2009;

Atès que la directora general de la UNESCO va comunicar al Govern del Principat d'Andorra l'entrada en vigor l'1 de gener del 2011 de l'esmena de l'annex II del Conveni internacional contra el dopatge en l'esport, fet a París el 19 d'octubre del 2005, relatiu a les Normes per autoritzar l'ús amb finalitats terapèutiques;

Es fa públic el nou text de l'annex II del Conveni internacional contra el dopatge en l'esport modificat d'acord amb l'esmena aprovada el 17 de novembre del 2010 i que diu el següent:

“Annex II - Normes per autoritzar l'ús amb finalitats terapèutiques

Extracte de les Normes per autoritzar l'ús amb finalitats terapèutiques de l'Agència Mundial Antidopatge (AMA)

4.0 Criteris per autoritzar l'ús amb finalitats terapèutiques

Es pot concedir una autorització per a l'ús d'una substància prohibida o d'un mètode prohibit amb finalitats terapèutiques (AUT) a un esportista. Les sol·licituds d'AUT les revisa el Comitè per a l'Autorització per a l'Ús amb Finalitats Terapèutiques (CAUT). El CAUT és nomenat per una organització antidopatge.

4.1 Es concedeix una AUT només si estrictament es compleixen els criteris següents:

a) L'esportista experimentaria un deteriorament significatiu de la salut si la substància prohibida o el mètode prohibit no s'administrassin en el curs del tractament d'un estat patològic greu o crònic.

b) L'ús terapèutic de la substància prohibida o del mètode prohibit no ha de produir cap millora en el rendiment que no sigui la que es pugui esperar en tornar a un estat de salut normal després de seguir el tractament d'un estat patològic comprovat. L'ús d'una substància prohibida o d'un mètode prohibit per incrementar els nivells naturalment baixos de qualsevol hormona endògena no es considera una intervenció terapèutica acceptable.

c) No existeix cap alternativa terapèutica autoritzada que substitueixi l'ús d'una substància prohibida o d'un mètode prohibit.

d) La necessitat d'utilitzar una substància prohibida o un mètode prohibit no pot ser conseqüència total o parcial d'un ús previ, sense AUT, d'una substància o mètode de la Llista de prohibicions que en aquell moment estigués prohibida.

4.2 L'AUT s'anul·la si:

a) L'esportista no compleix els requeriments o les condicions imposades per l'organització antidopatge que ha concedit l'autorització.

b) Ha expirat el període per al qual s'ha concedit l'AUT.

c) L'esportista ha estat informat que l'organització antidopatge ha anul·lat l'AUT.

d) L'AMA o el Tribunal d'Arbitratge de l'Esport (TAS) han revocat la decisió de concedir l'AUT.

[Comentari: cada AUT tindrà una durada precisa que decidirà el CAUT. Hi pot haver casos en què una AUT hagi expirat o s'hagi anul·lat i la substància prohibida subjecta a l'AUT encara estigui present a l'organisme de l'esportista. En aquests casos, l'organització antidopatge que efectuï l'examen inicial d'un resultat anormal determina si el resultat és compatible amb la data d'expiració o d'anul·lació de l'AUT.]

4.3 No s'acorda una sol·licitud d'AUT de manera retroactiva excepte en els casos següents:

a) Urgència mèdica o tractament d'un estat patològic greu.

b) Si a causa de circumstàncies excepcionals, no hi havia temps suficient o cap possibilitat perquè el sol·licitant demanés una AUT o perquè el CAUT considerés la sol·licitud abans d'un control de dopatge.

[Comentari: les urgències mèdiques o les condicions patològiques greus que requereixin administrar una substància normalment prohibida abans que es pugui efectuar la sol·licitud d'una AUT són poc comunes. De la mateixa manera, les circumstàncies que requereixen una consideració expedita d'una sol·licitud d'AUT a causa d'una competició imminent, són poc freqüents. Les organitzacions antidopatge que concedeixen una AUT

haurien de disposar de procediments interns que permetin atendre aquestes situacions.]

5.0 Confidencialitat de la informació

5.1 Durant el procediment de tramitació de l'AUT, les organitzacions antidopatge i l'AMA recullen, conserven, tracten, divulguen i retenen les dades personals d'acord amb la Norma internacional de protecció de la vida privada i de les dades personals.

5.2 L'esportista que sol·licita una AUT ha de donar el seu consentiment escrit per a la transmissió de la informació relativa a la sol·licitud als membres de tots els CAUT que siguin competents en virtut del Codi per examinar el cas i, si escau, a altres experts mèdics i científics independents, i a tot el personal que participi en la gestió, en l'examen o en els procediments de recurs de les AUT i a l'AMA. El sol·licitant també ha de donar consentiment escrit per permetre als membres del CAUT de comunicar les seves conclusions a totes les organitzacions antidopatge i a les federacions nacionals concernides de conformitat amb el Codi.

[Comentari sobre l'article 5.2: abans de recollir les dades personals o d'obtenir el consentiment de l'esportista, l'organització antidopatge li ha de comunicar la informació esmentada a l'article 7.1 de la Norma internacional de protecció de la vida privada i de les dades personals.]

En cas que es requereixi l'ajuda d'experts externs, la informació de la sol·licitud s'ha de trametre sense identificar l'esportista concernit.

5.3 Els membres dels CAUT, els experts independents i el personal de l'organització antidopatge concernida han de desenvolupar la seva activitat amb estricta confidencialitat. Tots els membres d'un CAUT i el personal involucrat firmen acords de confidencialitat. En particular, han de mantenir una estricta confidencialitat respecte de la informació següent:

- a) La informació i les dades mèdiques proporcionades per l'esportista i pel metge que el tracta.
- b) La informació de la sol·licitud, incloent-hi el nom del metge implicat en el procés.

En cas que un esportista s'oposi a la demanda d'un CAUT d'obtenir qualsevol informació sobre la seva salut en nom seu, l'esportista ha de notificar aquest fet per escrit al seu metge. Com a conseqüència d'aquesta decisió, l'esportista no pot obtenir l'aprovació d'una AUT ni la renovació d'una AUT prèvia.

5.4 Les organitzacions antidopatge s'han d'assegurar que la informació personal obtinguda en el procés d'AUT es conservi per un període de vuit (8) anys.

A partir d'aleshores, només es conservarà durant el temps que sigui necessari per complir amb les seves obligacions, d'acord amb el Codi o, si escau, de conformitat amb la llei, amb els reglaments o amb els procediments legals obligatoris.

6. Comitè per a l'Autorització per a l'Ús amb Finalitats Terapèutiques (CAUT)

Els CAUT s'han de constituir i han d'actuar d'acord amb les directrius següents:

6.1 Els CAUT han d'incloure almenys tres (3) metges amb experiència en la cura i el tractament d'esportistes, amb un coneixement i una pràctica sòlids de la medicina clínica i esportiva. Per assegurar la independència a l'hora de prendre qualsevol decisió, la majoria dels membres que en formen part no s'haurien de trobar en situació de conflicte d'interessos ni tenir responsabilitats oficials en l'organització antidopatge del CAUT. Tots els membres d'un CAUT han de firmar una declaració per evitar el conflicte d'interessos. En les sol·licituds d'AUT que afectin esportistes amb alguna discapacitat, almenys un dels membres del CAUT ha de tenir experiència específica en la cura d'esportistes amb discapacitats.

6.2 Els membres d'un CAUT poden demanar la valoració d'experts mèdics i científics que considerin apropiats per a l'examen de les circumstàncies de sol·licitud d'una AUT.

6.3 El CAUT de l'AMA s'ha de constituir segons els criteris establerts a l'article 6.1. El CAUT de l'AMA s'ha establert per reexaminar la concessió o la denegació d'una AUT als esportistes d'àmbit internacional, als esportistes inscrits a un esdeveniment internacional, tal com es descriu a la lletra b de l'article 7.1, o als esportistes inclosos en el grup d'esportistes sotmesos al control de l'organització nacional antidopatge, de conformitat amb les disposicions de l'article 4.4 del Codi. En circumstàncies normals, el CAUT de l'AMA prendrà una decisió en el termini de 30 dies a comptar de la recepció de tota la informació demanada.

7.0 Responsabilitats de les federacions internacionals i de les organitzacions nacionals antidopatge

7.1 Cada federació internacional ha de:

- a) Crear un CAUT de conformitat amb l'article 6.
- b) Publicar una llista d'esdeveniments internacionals per als quals es requereix una AUT, concedida d'acord amb les normes de la federació internacional.
- c) Establir i publicar un procediment d'AUT segons el qual qualsevol esportista que formi part del grup

d'esportistes sotmesos al control de la federació internacional o que participi en un esdeveniment internacional, tal com es descriu a la lletra *b* de l'article 7.1, pugui demanar una AUT per a un estat patològic documentat que necessiti l'ús d'una substància prohibida o d'un mètode prohibit. Aquest procediment d'AUT ha de respectar l'article 4.4 del Codi, aquestes Normes internacionals i la Norma internacional de protecció de la vida privada i de les dades personals.

d) Publicar qualsevol norma segons la qual la federació internacional accepta les AUT que hagin concedit altres organitzacions antidopatge.

e) Informar ràpidament l'AMA, a través d'ADAMS, de la concessió de totes les AUT, incloent-hi les substàncies i els mètodes aprovats, la dosi, la freqüència i la via d'administració, la durada de l'AUT, qualsevol condició imposada relativa a l'AUT i la història completa.

f) Informar ràpidament l'organització nacional antidopatge i la federació nacional concernides de la concessió d'una AUT.

g) Si l'AMA ho sol·licita, proporcionar ràpidament la història completa de qualsevol AUT que hagi estat denegada.

7.2 Cada organització nacional antidopatge ha de:

a) Crear un CAUT de conformitat amb l'article 6.

b) Sota la seva jurisdicció, ha d'identificar i publicar la llista de categories d'esportistes que han d'obtenir una AUT abans de l'ús d'una substància prohibida o d'un mètode prohibit. Com a mínim, aquesta llista ha d'incloure tots els esportistes del grup d'esportistes sotmesos al control de l'organització nacional antidopatge i altres esportistes d'àmbit nacional, tal com ho defineixi l'organització nacional antidopatge.

[Comentari sobre l'article 7.2 (*b*): Les organitzacions nacionals antidopatge no atorguen cap AUT als esportistes inclosos en el grup d'esportistes sotmesos al control d'una federació internacional, excepte en els casos en què les normes de la federació internacional reconeixin o atorguin autoritat a les organitzacions nacionals antidopatge per concedir una AUT a aquests esportistes.]

c) Establir i publicar un procediment d'AUT pel qual qualsevol esportista que formi part del grup d'esportistes sotmesos al control de l'organització nacional antidopatge o que estigui descrit segons l'article 7.2 (*b*) pugui requerir una AUT per a un estat patològic documentat que necessiti l'ús d'una substància prohibida o d'un mètode prohibit. Aquest procediment d'AUT ha de respectar l'article 4.4 del Codi, aquestes normes internacionals i la Norma

internacional de protecció de la vida privada i de les dades personals.

d) Informar ràpidament l'AMA, a través d'ADAMS, de la concessió d'una AUT a qualsevol esportista del grup d'esportistes sotmesos al control i, si escau, a un esportista inclòs en el grup d'esportistes sotmesos al control d'una federació internacional, o que formi part d'un esdeveniment internacional descrit en l'article 7.1 (*b*), incloent-hi la substància o el mètode aprovat, la dosi, la freqüència i la via d'administració, la durada de l'AUT, i qualsevol condició imposada en connexió amb l'AUT i la seva història completa.

e) Si l'AMA ho sol·licita, ha de proporcionar ràpidament la història completa de qualsevol AUT que hagi estat denegada.

f) Informar ràpidament la federació nacional i la federació internacional corresponents de la concessió d'una AUT, quan les normes de la federació internacional autoritzin que les organitzacions nacionals antidopatge puguin concedir una AUT a esportistes d'escala internacional.

g) Reconèixer les AUT concedides per les federacions internacionals als esportistes d'un grup d'esportistes sotmesos al control d'una federació internacional o que participin en esdeveniments internacionals, tal com es descriu a l'article 7.1 (*b*).

[En aquest article 7, per *publicar* s'entén que: una organització antidopatge ha de publicar la informació, l'ha de situar en un lloc visible del seu lloc web, i l'ha d'enviar a cada federació nacional que estigui subjecta a les seves normes.]

8. Procediment de sol·licitud d'autorització per a l'ús amb finalitats terapèutiques (AUT)

8.1 Llevat que les normes de la federació internacional indiquin el contrari, els esportistes següents han d'obtenir una AUT de la federació internacional a la qual pertanyen:

a. Esportistes que formin part del grup d'esportistes sotmesos al control de la federació internacional; i

b. Esportistes que participin en un esdeveniment internacional per al qual es requereixi una AUT, segons les normes de la federació internacional.

8.2 Els esportistes no identificats en l'article 8.1 han d'obtenir una AUT de l'organització nacional antidopatge a la qual pertanyin.

[Comentari sobre l'article 8.1 i 8.2: llevat que les normes d'una federació internacional indiquin el contrari, un esportista que ja tingui una AUT d'una organització nacional antidopatge, però que després es faci membre del grup d'esportistes sotmesos al control d'una federació

internacional o desitgi participar en un esdeveniment internacional per al qual la federació internacional hagi determinat que es requereix una AUT concedida per una federació internacional, ha d'obtenir una nova AUT per part de la federació internacional.

La frase "llevat que les normes d'una federació internacional indiquin el contrari" té en compte el fet que algunes federacions internacionals, a través de les seves normes, desitgen reconèixer les AUT concedides per organitzacions nacionals antidopatge i no exigeixen una nova sol·licitud d'AUT de la federació internacional. Quan s'apliquin aquestes normes, l'esportista ha d'obtenir una AUT per part de l'organització nacional antidopatge a la qual pertany.]

8.3 L'esportista ha de sol·licitar una AUT com a mínim trenta (30) dies abans que necessiti aquesta aprovació (p. ex. per a un esdeveniment).

8.4 Només es considerarà una AUT un cop s'hagi rebut un formulari de sol·licitud omplert degudament, i que inclogui els documents pertinents (vegeu l'apèndix 1 – formulari d'AUT). El procediment de sol·licitud s'ha de tractar en el respecte estricte dels principis de confidencialitat mèdica.

8.5 Les organitzacions antidopatge poden modificar el formulari de sol·licitud d'una AUT de l'apèndix 1 per incloure demandes complementàries d'informació, però no poden suprimir cap secció o article.

8.6 Les organitzacions antidopatge poden traduir el formulari de sol·licitud d'una AUT a altres idiomes, però el text en anglès o en francès s'ha de mantenir en el formulari de sol·licitud.

8.7 La sol·licitud indica el nivell de competició de l'esportista (p. ex. si forma part del grup d'esportistes sotmesos al control d'una federació), l'esport que practica i, quan escaigui, la disciplina, la posició o el rol específic que té.

8.8 La sol·licitud ha d'incloure qualsevol sol·licitud d'AUT prèvia o actual, l'organisme al qual es va fer la sol·licitud, la decisió d'aquest organisme i les decisions de revisió o d'apel·lació de qualsevol altre organisme.

8.9 La sol·licitud ha d'incloure una història mèdica clara i detallada amb els resultats de qualsevol examen, anàlisi de laboratori o estudis de diagnòstic per la imatge relacionats amb la sol·licitud. Els arguments relatius al diagnòstic i al tractament, i també la durada de la validesa, s'han d'adequar a la informació mèdica per fonamentar les decisions dels CAUT de l'AMA.

8.10 Qualsevol estudi complementari pertinent, i qualsevol prova o estudi de diagnòstic per la imatge de

l'organització antidopatge que demani el CAUT abans de l'aprovació són a càrrec del sol·licitant.

[Comentari sobre l'article 8.10: en alguns casos, la federació nacional del sol·licitant pot decidir fer-se càrrec d'aquestes despeses.]

8.11 La sol·licitud ha d'incloure una declaració d'un metge qualificat que confirmi la necessitat de la substància o del mètode prohibit en el marc del tractament de l'esportista, i que descriu per què una alternativa terapèutica autoritzada no pot o no es podria utilitzar en el tractament del seu estat patològic.

8.12 S'ha d'especificar la substància o el mètode prohibit, la dosi, la freqüència, la via i la durada de l'administració. En cas que hi hagi un canvi, s'ha de remetre una nova sol·licitud.

8.13 En circumstàncies normals, les decisions del CAUT s'han de prendre durant els trenta (30) dies a comptar de la recepció de la sol·licitud, que ha d'anar acompanyada de tota la documentació necessària. L'organització antidopatge concernida ha de comunicar aquestes decisions a l'esportista per escrit. Quan una sol·licitud d'AUT es lliuri en un límit de temps raonable abans d'un esdeveniment, el CAUT ha de fer el possible per completar el procediment d'AUT abans del començament de l'esdeveniment.

[Comentari sobre l'article 8.13: quan una organització antidopatge no es pronuncii sobre la sol·licitud d'AUT d'un esportista en un termini raonable, l'esportista podrà sol·licitar la revisió per part de l'AMA com si l'AUT hagués estat denegada.]

9. Declaració d'ús

9.1 La llista de prohibicions ja no inclou substàncies o mètodes que necessitin una declaració d'ús. Per tant, ja no cal omplir cap declaració d'ús.

10.0 Revisió de les decisions sobre les AUT per part de l'AMA

10.1 El CAUT de l'AMA pot, en qualsevol moment, revisar la concessió d'una AUT a un esportista inclòs en el grup d'esportistes sotmesos al control d'una federació internacional que participi en un esdeveniment internacional (tal com es descriu a la lletra b de l'article 7.1), o que formi part del grup d'esportistes sotmesos al control d'una organització nacional antidopatge. A banda de la informació que s'ha de proporcionar de conformitat amb els articles 7.1 i 7.2, el CAUT de l'AMA també pot sol·licitar informació complementària a l'esportista, com a estudis exhaustius, de conformitat amb l'article 8.10. Si l'AMA revoca una AUT després de revisar-la, la

denegació no té efectes retroactius i no anul·la els resultats de l'esportista durant el període pel qual l'AUT havia estat atorgada. Aquesta decisió entra en vigor en el termini màxim de catorze (14) dies a comptar de la recepció de la notificació de la decisió a l'esportista.

10.2 Un esportista inclòs en el grup d'esportistes sotmesos al control d'una federació internacional que participi en un esdeveniment internacional tal com es descriu a la lletra *b* de l'article 7.1), o que formi part del grup d'esportistes sotmesos al control d'una organització nacional antidopatge, pot demanar a l'AMA que revisi la denegació d'una AUT, enviant una sol·licitud escrita de revisió a l'AMA dins d'un període de vint-i-un (21) dies a comptar de la data de la denegació. L'esportista que sol·licita aquesta revisió està exempt del pagament únic requerit i ha de proporcionar al CAUT de l'AMA una còpia de tota la informació que l'esportista ha lliurat a l'organització antidopatge en relació amb la sol·licitud d'AUT. El CAUT de l'AMA avalua la sol·licitud en funció de la història proporcionada a l'organització antidopatge que ha denegat l'AUT, però per aclarir certs punts, pot demanar informació complementària a l'esportista, incloent-hi altres estudis, tal com s'indica a l'article 8.10. Mentre no s'hagi completat el procés de revisió, la denegació de l'AUT continua en vigor. Si l'AMA revoca la denegació d'una AUT, serà immediatament aplicable, de conformitat amb les condicions establertes en la decisió de l'AMA.

10.3 Les decisions de l'AMA de confirmar o de revocar les decisions sobre les AUT de les organitzacions antidopatge poden ser objecte d'apel·lació davant el TAS, tal com disposa l'article 13 del Codi.

11.0 Autorització per a l'ús amb finalitats terapèutiques simplificada concedida anteriorment

11.1 Totes les autoritzacions per a l'ús amb finalitats terapèutiques simplificades (AUTa) que no hagin expirat o que no hagin estat anul·lades expiraran el 31 de desembre del 2009."

5- ALTRA INFORMACIÓ

5.3 Altres

Edicte

Per acord de la Sindicatura, de data 26 de juny del 2012, es procedeix a convocar un concurs públic nacional i obert per a l'adjudicació del disseny d'un logotip per a aplicacions no oficials del Consell General.

Les empreses o professionals interessats a participar al concurs poden retirar els plecs de clàusules a la Secretaria General del Consell General.

Les ofertes s'han de presentar en dos sobres tancats i lacrats a la Secretaria General del Consell General, abans de les 17.30h del dia 3 de setembre del 2012.

L'obertura dels plecs s'efectuarà dimarts dia 4 de setembre del 2012, a les 10.00h en presència de tots els representants de les empreses participants que desitgin assistir-hi.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 26 de juny del 2012

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

Butlletí del Consell General

Dipòsit legal: And. 262/94
ISSN 1024-9044

Preu de l'exemplar: 0,90 €
Subscripcions: Tel. 877877